

MIDNATTSROPET

Maranata! - Du vår Herre kom!

MISSIONS- BEFÄLLNINGEN

Predikan av Arne Imsen från 1984, sid 8-13

"Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden.
Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!
Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes
namn och lär dem att hålla allt som jag befällt er.
Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut" (Jesus).

Mitt böneämne

Under en längre period har jag gått i tankar gällande barn och unga och deras behov av att få ta del av Jesus. Det finns redan många olika informationskanaler som berättar om Jesus och som vill få de yngres uppmärksamhet, men det hindrar inte ännu en kanal.

Mitt böneämne är att få fram en barntidning, ett material om Jesus som är riktat till yngre. Mitt tacksågelseämne är att Gud inte har låtit mig släppa idéerna och inspirationen, utan har ständigt fortsatt att verka och påminna mig.

Var gärna med och be för detta!

Vendela Hafsaahl

Bönens hemlighet

Vittnesbörd av Diana Kulisauskiene

Jag är trebarnsmamma, och som många föräldrar vet så brukar tiden inte räcka till. Jag vill berätta något som förändrade min syn på min vardag, och hur jag kunde använda min tid bättre.

Då jag lyssnade på ett bibelstudium av Arne Imsen där han talade om bönen och om hur viktig den är, var det som en uppmaning till mig att ta fasta på.

För att få tid att bedja går jag nu varje morgon upp en halvtimme innan barnen vaknar och innan min vardag börjar. Där i min ensamhet kan jag läsa min bibel,

tala med Gud och be för mina barn och den dag som ligger framför.

Detta ger mig styrka för varje ny dag, och jag känner kraften i bönen och glädjen över att få börja dagen med Jesus i centrum.

Denna lycka kan även bli din!

Vill ge dig det här bibelordet från Matteus 6:6:

När du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din Far som är i det fördolda. Då ska din Far, som ser i det fördolda, belöna dig.

Diana är alltid ivrig att vara med då tillfälle ges att evangelisera.

**Var med och stöd
utgivningen av
MIDNATTSROPET**

Maranata! - Du vår Herre kom!

Pg 44 10 05 - 6

Swish 123 155 15 71

Radio Maranata!

Stockholm 88 MHz och Örebro 95,3 MHz:
varje dag kl 8, mån & ons kl 18

Göteborg 94,9 MHz: tis kl 21 & lör kl 15

Maranata Podcast www.maranata.se

- Viska namnet Jesus!

Vittnesbörd av Vendela Hafsahl

Jag har som många jag känner kämpat med att läsa bibeln. Ofta kommer något i vägen och olika slags störningsmoment dyker upp. Kommer de inte utifrån i form av oljud, ett ostädat hus eller personer som kräver min uppmärksamhet, så kommer de inifrån i form av stress, oro eller rastlöshet.

Ja jag har haft svårt för att finna ro att läsa böcker överhuvudtaget, alla slags böcker; fiction, fakta, biografier etc. En liknande problematik uppstår - jag blir rastlös och ger lätt upp.

Så småningom testade jag ljudböcker, och blev förvånad och lättad eftersom det fungerade jättebra. Visst, det var inte samma mysiga känsla som att hålla i en bok och läsa själv, men jag fick åtminstone ta del av litteratur igen.

Jag provade att lyssna på Bibeln i ljudformat, och jag älskade det. Jag lyssnade på några Moseböcker, Jesaja, Jeremia och Job på bara några dagar, och blev gladare, mer nyfiken på Guds ord och hade frågor och funderingar som jag hade saknat att ha. Jag kom närmare Gud - bara efter några enskilda bibelord.

Dessutom upptäckte jag en intressant sak, och det visade sig att det inte var bara jag som hade upptäckt det. En vän och jag satt och pratade om bibeln, och hon nämnde just det som jag själv tänkt på. Man kan lyssna på bibeln, men det är inte alltid man är 100 procent närvarande. Det händer att man tappar fokus och inte riktigt hänger med, eller inte alls hänger med. Man kan gå i helt andra tankar, men helt plötsligt så är det som att något händer och bibelordet får plötsligt ens totala uppmärksamhet igen. Guds ord är levande!

I stort sett varje gång detta händer, så sker det precis när något särskilt betydelsefullt eller givande läses. Första gångerna tänkte jag: "men det är ju märkliga sammanträffanden! Tänk att jag lyssnade aktivt just när detta jag så väl behövde lästes". Intressant hur hjärnan och sinnena fungerar, tänkte jag vidare. Men snart upptäckte jag att det var nog inte bara sammanträffanden. När jag senare talade med min vän om det, och hörde hur säker hon var på att det var Guds ande som verkade i henne vid dessa tillfällen, förstod jag att det var detsamma för mig. Det är ungefär - enkelt uttryckt - som att Gud märker att vi tappar fokus, och han kanske suckar lite men tänker att "jaja, detta är inte

livsnödvärdigt för dem just nu, så det är OK att de inte hör just detta ... men alldeles strax kommer en vers som de verkligen behöver ta del utav", och plötsligt så väcker han upp en, man har superhörsel, och hör ingenting annat än bibelordet.

Guds ande bor verkligen i oss, vare sig vi tror det eller ej. Jag tänker på en vers som jag nyligen läste i Ordspråksboken 20:27: Anden i människan är en Herrens lykta, den utforskar varje rum i hennes inre.

Anden inte bara bor i oss, utan den utforskar också överallt inom oss - den verkar. När jag då upptas av stress och oro, eller tappar fokus och kanske inte förmår att ta del av Guds ord under en längre eller kortare tid, så betyder det inte att den Helige ande bara försvinner ifrån mig eller slutar verka. Men jag kanske inte märker på samma sätt hur den finns i mig om jag inte ger mig tid att söka Gud. Det kan handla om en liten stund som kan göra en oerhörd skillnad.

Om du, som jag, har gått igenom perioder där du har haft svårt att ta till dig av bibeln, så vill jag ge dig några förslag på små steg man kan ta för att bryta mönstret:

Läs en vers, eller till och med bara en mening. Gud kan göra otroligt mycket genom detta. Han ser dig, och hans ande verkar i dig även om du ger honom bara en minut av din tid.

Om du har möjlighet att lyssna på bibeln, testa detta! Om du är en rastlös person som jag, så kan du göra många andra saker samtidigt; diska, städa, rita, promenera eller till och med träna.

Skriv ner ett bibelord som betyder mycket för dig. Jag har under perioder vänt mig till papper och penna när jag har haft svårt att läsa bibeln eller haft svårt att be. När jag har skrivit ner bibelord eller böner har Gud nått fram till mig när jag har känt mig långt borta från honom.

Kom ihåg att dina känslor inte bekräftar om du är nära Gud eller inte. Kanske du känner dig som att du befinner dig i ett djupt mörker, med en bedrövad ande och ett tomrum inuti dig, men detta betyder inte att Gud inte är hos dig! Han är med dig hela tiden, var du än är, vad du än gör. Var inte rädd för att säga något till honom, tyst eller högt. Att viska namnet Jesus kan bryta starkare bojar än du anar.

Text: Berno Vidén

Makthavarna spänner musklerna men Gud råder

Stormakterna världen över spänner musklerna och tävlar om vem som ska dominera världsmarknaden. Men deras dagar är räknade, ty det är Gud som råder.

Vi ska gå till en bibeltext av Jesus, församlingens stora föredöme. Jesus attackerades ofta verbalt av det judiska folkets ledare. De ifrågasatte hans auktoritet och person, men varje försök att fälla Jesus var förgäves. Han svarade med att ställa frågor och göra påståenden som gjorde belackarna svarslösa. Fariséerna ville se tecken från himlen, men Jesus såg deras underliggande motiv och svarade: "Himlens utseende förstår ni att tyda, men tidernas tecken kan ni inte tyda. Ett ont och trolöst släkte söker efter ett tecken, men det ska inte få något annat tecken än Jonas tecken" (Matt 16:3-4).

Då det verkligen gällde blev det uppenbart att, även då Jesus inte bemötte sina belackares hån - då han förblev tyst - så hade han ändå övertaget. Jag tänker på när han beslutsamt överlämnade sig åt sina bödlar utan att öppna sin mun. Profeten Jesaja beskriver målande: "Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Som ett lamm som förs bort för att slaktas, som ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade han inte sin mun."

Jesus hade inte för avsikt att reformera eller skapa ett jordiskt paradiset. Inte heller att på något sätt tävla mot de makter som finns här på jorden. Han är nämligen kung över ett annat, evigt rike, vars grundvalar aldrig någonsin ska vackla och vars vapen är av helt annat slag. Det visade sig tydligt då han oskyldig och orättvist stod inför sina bödlar, utan att åberopa sina konungsliga rättigheter: "Mitt rike är inte av den här världen. Hade mitt rike varit av den här världen, skulle mina tjänare ha kämpat för att jag inte skulle utlämnas åt judarna. Men nu är mitt rike inte av den här världen."

Det är lätt för oss människor att dras med i politiska spel och aktiviteter om vilken riktning ett eller annat land är på väg att ta. Vi skapar läger för eller emot olika partier. För att hålla oss till Sveri-

ge så ser vi en skrämmande utveckling som pågått under flera decennier, där grundläggande och viktiga värderingar metodiskt arbetats bort. Frågor som handlar om familj, utbildning, abort, hbtq, för att nämna några exempel, har en tydlig agenda, som oavsett regering har befästs och idag genomsyrar samhället. Sakteliga har allt motstånd neutraliserats, även om ett och annat fruktlöst försök görs att politiskt återerövra förlorade värden.

Det här är också något vi kan läsa om från bibelns tid. Den värld som omgav församlingen under Nya testamentets tid var ju inget direkt paradiset. Jesu lärjungar fick utstå väldigt mycket hån och spott. Lärjungarna blev martyrer för Jesu vittnesbörds skull. De levde i en fientlig värld. Trots denna ogudaktiga värld så finns det inga uppmaningar i Nya testamentet om att skapa politiska partier eller om att ge sig in i debatter och därigenom förändra och reformera samhället. Nej, det finns inte någon sådan uppmaning.

Jag tänker på vårt eget land. Trots den uttalat ogudaktiga väg Sverige gått in på, i öppet uppror mot bibliska värden, så är inte församlingens uppgift att engagera sig politiskt. Vi har ett mycket större uppdrag och ett högre mål. Vårt budskap kommer aldrig att accepteras eller passa in i Sveriges riksdag och dess program. Vi kan se hur folkvalda personer har gått in där med en oerhörd passion. Personer som tidigare har varit en röst för rätten till liv och för evangelium, men väl inne i riksdagens kammare så blir man på ett eller annat sätt neutraliserad och anpassad och börjar att köpslå politiskt. Man hamnar i ett uddlöst vakuum där allt, med vissa små yttningar som undantag, går vidare mot det samhälle som Jesus förutsäger: "eftersom laglösheten ökar kommer kärleken att kallna hos de flesta" (Matt 24:12).

Bibeln uppmanar oss att leva gudfruktigt och rättfärdigt och därigenom vara ljus och salt i världen. Det himmelska ljuset ska inte jämföras med alla de strålkastare som dominerar här i tiden, utan det handlar snarare om att vara en lykta, som lyser upp en stig och visar en framkomlig väg i och genom tiden. Jesus sa att vi inte till-

MIDNATTSROPET
ISSN 1653-5871

Tidningen ägs och ges ut av
Maranataförsamlingen
Ansvarig utgivare: Berno Vidén

info@midnattsropet.se
www.midnattsropet.se

MARANATAFÖRSAMLINGEN
info@maranata.se
www.maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS
Box 20134
161 02 Bromma
Telefon: 070 201 60 20

Gåvor till Midnattsropet och litteraturmissionen
förmedlas genom Maranataförsamlingen.
Plusgiro: 44 10 05 - 6
Swish: 123 155 15 71

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.
© MIDNATTSROPET
Kontakta tidningen för tillstånd att använda material.

hör den här världen, trots att vi lever i den. Vi är här med uppdraget att befolka himlen och göra människor till Guds rikes medborgare.

Märk väl att det i Nya testamentet inte finns några som helst uppmaningar till politiska engagemang, som så gärna vill tränga sig in och styra agendan hos kristna församlingar. Det är bra att kämpa för det som är gott men låt det inte bli en ersättning för ett tydligt evangelium, det som handlar om omvändelse, om att möta Jesus, få sin synd förlåten och bli en ny skapelse. Någon annan framtid eller något annat hopp finns inte.

David skriver i Psalm 11:

Se, de gudlösa spänner bågen, de lägger sin pil på strängen för att skjuta i mörkret mot dem som har ärliga hjärtan.

Något av det här möter vi. Det råder en fanatism som riktar sig mot den som vill leva helt och fullt för Jesus. Hör fortsättningen:

När grundvalarna raderas, vad kan då den rättfärdige göra?

Grundvalarna i vårt samhälle har raserats. Vi har sett under väckelse-tider hur raserade samhällen rent sociopolitiskt restaurerades från fattigdom och misär. Folkskaror vände om och övergav supandet och annat elände för att istället samlas i stugorna till bön. Vad kunde då den rättfärdige göra? Jo, vi såg hur grundvalar byggdes upp. Grunden var Guds eget ord. Människor närmade sig och lät sig formas av Ordet, vilket låg som en grund som genomsy-rade samhället. Sedan har liberala rörelser trängt sig fram och presenterat sina frihetsideal gällande sexualitet och fri abort, under förespejlingen om att det skulle handla om kvinnans frigörelse. Grundvalarna raderas inför våra ögon. Vad kan då den rättfärdige göra? Hör vad David fortsätter att skriva:

Herren är i sitt heliga tempel, Herrens tron är i himlen.

Han skriver här om ett annat rike med andra vapen. Hur ska vi kunna nå fram till detta heliga tempel och stå inför Herrens tron som är i himlen? Här har vi det förunderliga: vi är nya skapelser och tempel åt den helige Ande. Vi är en del av detta Guds rike och våra vapen är inte av köttslig art. De är inte politiska och inte heller kulsprutor och andra förstörelsevapen för att visa på makt. Nej, vägen är den som Herren Jesus Kristus visat oss. Närma dig honom i bön, be för dina belackare och för dem som förföljer dig. Jesus sa till och med att den som får lida förföljelse för hans namns skull är salig. Han visade på den lön som är i himlen, på eviga värden. Det är ett oerhört budskap som jag önskar att du ska få tag i. Psalmen fortsätter:

Hans ögon ser, hans blickar prövar människors barn.

När Jesus och apostlarna talar om den yttersta tiden, framhålls ofta överraskningsmomentet, sådant som människor inte förväntar sig. Bibeln ger oss gång på gång uppmaningar om att vaka och vara redo. När Jesus ska komma är fördolt, där är bibeln tydlig, men samtidigt uppmanas vi att vaka och bedja; ty han kommer snart, och tiden är kort!

Johannes skriver i sitt första brev:

Kära barn, den sista tiden är här. Och liksom ni har hört att

Antikrist ska komma, så har redan nu många antikrister trätt fram. Av det förstår vi att den sista tiden är här (1 Joh 2:18).

Vilka bibelord speglar vår tid idag? Osökt tänker jag på Jesu undervisning om den yttersta tiden. Under många år har vi påmint om då Jesus exempelvis talar om Noa och Lot. Lika länge har vi hört människor som skrattar och hånar budskapet om tillkommelsen. Precis som på bibelns tid: Hur går det? Har han inte kommit än?

Petrus skriver i sitt andra brev:

Framför allt ska ni veta att det i de sista dagarna kommer hånfulla människor som drivs av sina begär och som hånar er och säger: "Hur går det med löftet om hans återkomst? Sedan fäderna dog har ju allt fortsatt precis som det varit sedan skapelsens början." De bortser medvetet från att det för länge sedan fanns himlar och en jord som uppstod ur vatten och genom vatten i kraft av Guds ord. Genom vatten och Guds ord dränktes den dåtida världen och gick under (2 Pet 3:3-6).

Vi läser här om överraskningsmomentet, men det gällde dem som inte ville lyssna eller ta emot. Jesus säger att precis som det var på Noa tid; människor köpte och sålde, gifte sig osv. så ska det vara vid Människosönens dagar.

Vem trodde på Jesu tid att romarriket skulle gå under?

Man längtade efter en befriare från det romerska oket, men imperiet stod där, stabilt. Ändå skriver Paulus att "När folk säger: 'Fred och trygghet', då drabbar undergången dem lika plötsligt som värkarna hos en kvinna som ska föda, och de slipper inte undan" (1 Tess 5:3).

Jeremia levde och profeterade under Juda rikes sista dagar. Under hans tid växte Babel till en världsmakt och Juda blev ett lydrike. Han varnade och vädjade för döva öron om vad som skulle komma:

De tar det lätt med att bota mitt folks skada och säger: "Allt är väl, allt är väl!" Men allt är inte väl. [...] Så säger Herren: Ställ er vid vägarna och spana, fråga efter de urgamla stigarna. Fråga efter den goda vägen och vandra på den, så ska ni finna ro för era själar. Men de svarade: "Vi vill inte vandra på den." När jag satte vaktare över er och sade: "Lyssna till basunens ljud", svarade de: "Vi vill inte lyssna" (Jer 6:14, 16-17).

Det här speglar också vår tid idag. Vi har ett budskap som är hopp för människor. Ett budskap som handlar om omvändelse och befrielse från synd. Men vad säger människor? Vi vill inte, vi tror inte. Vårt uppdrag är ändå att fortsätta tala om Jesus till dess att han kommer.

Bibeln säger att kärleken ska kallna och att människor ska vända sig mot Jesus och hans församling. Därmed så vet vi också att tidens slut närmar sig och han ska komma tillbaka.

Tänk vilken förnyelse när han blir konung över jorden och ska regera i rättfärdighet. Den dagen ser vi fram emot. Se till att ha allt klart med Jesus. Ta emot honom, bli en ny människa. Låt försona dig med Gud idag. I morgon kan det vara för sent!

I tjänst för Guds eviga syften

Text: Zebastian Vidén

Var han en bra president, eller en dålig sådan? Frågan gäller såklart Donald Trump. Står han för kristna värderingar eller är han ondskan personifierad? Åsikterna haglar från alla håll, och även i de kristna leden finns det så diametralt skilda meningar om honom så man ibland undrar vad det är som pågår. Och jag ska vara ärlig: även jag har många åsikter.

En del människor, däribland kristna, har lagt ner hela sitt livskapital på att lyfta honom till skyarna. Andra å sin sida menar å det bestämdaste att *han måste bort*.

En sak är säker. Trump är en väldigt kontroversiell person, som det är lätt att ha åsikter om. Ingen har väl som han fångat hela världens blickar?

Gud talar i sitt ord om saker som ska komma att ske på jorden. Saker som kommer att uppfyllas, därför att han har sagt det. Bibeln är full av profetior om den yttersta tiden. Och under de senaste hundra åren har vi kunnat se hur fler och fler saker har lagt sig tillrätta för den yttersta tidens slutskede. T.ex. staten Israels bildande, som enligt mig och många andra är ett väldigt starkt tidstecken som pekar på att Jesu tillkommelse är mycket nära.

Guds ord kommer att gå i fullbordan. Där

har inte någon människa speciellt mycket att säga till om. Vi kan invända, eller tycka annorlunda, men det kommer att ske.

I Daniel 2 kan vi läsa ett par verser som jag tycker är väldigt talande:

– Lovat är Guds namn från evighet till evighet, för vishet och makt tillhör honom. Han låter tider och stunder skifta, han avsätter kungar och tillsätter kungar, han ger de visa deras vishet och de förståndiga deras förstånd (v 20-21).

Gud är den som tillsätter kungar och avsätter kungar. Han låter tider skifta. Han låter det ske därför att hans ord är sanning och hans ord kommer att gå i uppfyllelse.

Han ensam har mandat att tillsätta kungar. Han ensam har mandat att avsätta kungar. Han som är kungars Kung och herrars Herre.

Vad är då församlingens mandat? Vad är vårt uppdrag?

“Gå fördenskull ut ...”

Vi har fått ett uppdrag syskon, och det uppdraget förändras inte därför att världen förändras. Världen behöver evangelium; och vårt uppdrag är att predika det för den.

Världen och den nuvarande tidsåldern går

mot sitt slut, och inget kan ändra på detta faktum.

Snart en dag kommer Jesus tillbaka, och då kommer han att sätta punkt för det som nu är. Istället inträder då en ny tidsålder – en tid av vila för den här skapelsen.

Men allt detta kommer helt säkert att föregås av många stora och märkliga ting. Församlingen ska evakueras för att möta sin brudgum och Herre i rymden. Det kommer att ske omvälvningar i världen av inte tidigare skådat slag. De födslovändor som Jesus talar om. De syner som Johannes fick se på ön Patmos. Saker som profeter har skådat sedan forna tider.

Allt Guds ord kommer att gå i fullbordan.

Men är det då vår uppgift att försöka ställa saker tillrätta, för att Guds ord ska kunna fullbordas? Nej. Han har gett oss ett annat uppdrag, ett uppdrag som i sig på sitt sätt påskyndar Herrens tillkommelse. Det handlar om att samla skatter i himmelen. Att fylla himmelen med människor. Ja, till den grad att det inte kommer att finnas någon plats där för djävulen längre.

Du ser. Det är en kamp som pågår, men inte en kamp mot kött och blod, utan en kamp som utkämpas mot ondskans andemakter i den himmelska världen. Vi

Vi har fått ett uppdrag syskon, och det uppdraget förändras inte därför att världen förändras. Världen behöver evangelium; och vårt uppdrag är att predika det för den.

har fått bönen som ett oerhört kraftfullt vapen i denna kamp. Tänk, vi får komma direkt inför Gud Fadern i himmelen och utgjuta våra hjärtan inför Honom. Vilken nåd! Tänk om vi kunde förstå att ta tillvara på detta? Det finns sådana mäktiga resurser att tillgå för Guds församling, om vi väljer att lyfta blicken något från allt vårt jagande efter vind här på jorden.

Guds tjänare

Vi tänker ofta att vi är Guds tjänare. Och det är sant, det är vi. Men en som man inte så ofta tänker på som Guds tjänare är åklagaren, eller djävulen. Men allt som han gör, gör han för att Gud tillåter honom att göra det. I Jobs bok kan vi läsa om hur åklagaren kom inför Guds tron och fick tillåtelse att plåga Job.

I 1 Kungaboken 22 kan vi läsa om hur Gud sökte någon som kunde locka kung Ahab i en fälla, och då trädde en "lögnens ande" fram och erbjöd sina tjänster. *En lögnare som tjänar Gud?*

Vi kan också läsa om hur Gud kallar olika hedniska kungar för sina tjänare. Ibland tjänar de genom att straffa Israels barn. Ibland genom att straffa Israels fiender. Nebudkadnessar förde folket bort från Jerusalem. Koresh lät dem återvända.

Dessa kungar och andra, som helt säkert inte var speciellt gudfruktiga till sin natur – ja, de representerade i många fall ett uppror mot Gud. De fick ändå vara redskap och tjänare i kungars Kungs hand.

Detta för att Guds ord skulle fullbordas. Vem som är och var president i USA har säkert sin väldigt speciella betydelse för hur saker och ting utvecklar sig i världen. Inte minst profetiskt. Men tro inte för ett ögonblick att du och jag med vår mänskliga förmåga ska kunna se högre och längre än Gud.

Många ser det som en katastrof att Trump tilläts vara president i USA under fyra år. Andra ser det som en katastrof att han inte blev omvald.

– Men Gud lät det ske. Och vi får lita på att Gud håller hela världen i sin hand. Han som styr kungars hjärtan såsom vattenbäckar.

Vad jag försöker belysa med denna text är att Gud har all makt. Sist och slutligen så kommer allt det vi ser hända i världen leda fram till att Han träder fram såsom Konung. – Han låter sin vilja ske.

Vi människor kan strida om vem som borde vara president, eller inneha den eller den maktpositionen. Vi kan ha åsikter om än det ena, än det andra. Och visst, vi kan

säkert påverka våra demokratiska institutioner på olika sätt genom att göra vår röst hörd, om det nu är det vi vill. Men vet att oavsett vilka goda intentioner och liknande vi kastar in i det demokratiska systemet, eller vilket system det nu handlar om, så är det något som är förankrat i världens rike och i grunden står i opposition mot Guds rike. Ja, inte bara i opposition, det är fundamentalt väsensskilt från allt vad Guds rike är och representerar – det rike som inte är av den här världen.

Det tål att upprepas: Gud har gett församlingen ett långt mycket större och effektivare maktmedel än alla demokratiska processer, nämligen bönen. Be för överheten. Gud är mäktig än idag att låta sin vilja ske.

Älskade broder och syster, lyft blicken. Se hur fälten har vitnat till skörd. Gå in i bön – be om arbetare till skörden! Gå ut och predika för allt skapat! Lägg ditt livskapital på sådant som har sant och bestående värde! Tiden är kort – Jesus kommer snart!

Ja, även det löftet kommer Gud att låta uppfyllas enligt sitt ord.

Maranata!

MISSIONSBEFALLNINGEN

**Predikan av
Arne Imsen från 1984**

Vi måste pröva oss om vi håller måttet med avseende på kallelsen och vad som hör till kallelsen. Det är ingen tvekan om att missionsbefallningen är given, men det är alltid fråga om hur den ska förverkligas i varje tid, så att det vi gör inte bara blir ett bejakande som stannar vid en positiv attityd, utan att det blir ett visionärt missionerande som förlängs i en metodisk mission. I vad mån håller vi måttet inför uppdraget? Det gäller också att pröva om de metoder vi använder är riktiga och vad som egentligen är vårt mål. Det händer att man skaffar sig bibliskt förankrade uttryck och även direkta befallningar för att göra något som inte är något annat än ens eget privata intresse.

FALLNINGEN

"Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut."

I en hel del av de arbetsuppgifter vi åtagit oss är Jesu missionsbefallning inte tillämpbar. Det finns andra skäl för vår verksamhet, inte minst rent existentiella. Det primära uppdraget var absolut inte att skapa storfamiljer eller bygga företag, utan att göra evangelium känt och fortlämpligt Guds rike i allt vidare kretsar för att Jesus skulle bli känd för dem som saknar kunskap om honom. Allt annat är underordnat detta stora mål. Bakgrunden till Jesu missionsbefallning är vad han är och representerar. "Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar." Sedan kommer nästa moment: "döpande dem i

Faderns och Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände."

Här finns uppdraget, befriat från alla andra intressen, rent och obesmittat. Det handlar om ett osjälviskt tjänande för att vinna människor för Kristus. Allt vi företar oss, ska vara präglad av denna osjälviskhet. Förmodligen påstår vi att vårt arbete är osjälviskt, men vid en granskning uppdragas att det finns många själviska eller i varje fall mänskliga tankar och drömmar i det vi sysslar med.

Hur ska vi kunna pröva oss inför missionsbefallningen, att det vi sysslar

med håller måttet? Vi börjar med att se på den som leder arbetet; aposteln, herden, läraren, den som förestår arbetet. Vad säger bibeln på den punkten? I Romarbrevet 10:1 heter det:

- Mina bröder, mitt hjärtas åstundan och min bön till Gud för dem är att de må bli frälsta.

Observera här tre saker som är viktiga: Mitt hjärtas åstundan är det första. Aposteln blottar sina innersta känslor inför det svåraste av alla uppdrag. Och han gör det i relationerna till dem som utgjorde det största problemet för honom. Där han själv hade de största problemen att orka med att tillämpa

denna oerhörda universella frälsningskärlek som Jesus Kristus personifierade. Det verkade som om det inte fanns något argument som kunde övertyga hans egna. De var ständigt skeptiska, avvisande eller direkt fientligt inställda till allt han företog sig.

I mötet med sina egna måste han representera något som de saknade. Något som hade ett så dominerande inflytande och behärskade aposteln på ett sådant sätt att det kunde väcka avund hos hans egna, och därigenom verka attraktivt så att han inte mötte deras hätskhet med en annan typ av hätskhet försvarad av hans förkunnelse och lära. Han skriver: "Mitt hjärtas åstundan och min bön till Gud är ..." Här blottar han sitt hjärtas stora hemlighet, en ständig nöd som han hade svårt att beskriva. Man märker att han är gripen, han vibrerar av rörelse inför det faktum att hans egna inte bara missförstod hans goda avsikter, men till och med uppfattade hans budskap som en direkt provokation som väckte deras hat till ständigt nya fientliga aktiviteter. Detta måste han övervinna. Hur långt kunde han gå i konflikten med sina egna? Han skriver så här i nionde kapitlet:

- Jag talar sanning i Kristus, jag ljugar icke – därom bär mitt samvete mig vittnesbörd i den helige Ande – när jag säger att jag har stor bedrövelse och oavlåtligt kval i mitt hjärta.

Hans hjärtas åstundan, hans stora dröm och djupa längtan var att hans egna skulle bli frälsta. Och för detta höga mål bar han för dessa fientliga människor stor bedrövelse och oavlåtliga kval i sitt hjärta.

Här kommer vi till en punkt där vi skulle vara mycket tystlåtna.

Vi kan ha väldigt mycket verksamhet, men oftast oerhört stålsatta nerver. Vi verkar alltid veta det bästa och alltid menar vi att vi har rätt. Vi har rätt om vi är hårda, överlägsna, om vi uppträder fariseiskt. I alla lägen har vi rätt. Jag efterlyser nerverna, kvalen, bedrövelsen. Jag kan inte fatta hårdheten, buffelmentaliteten, där vi många gånger taxerar människor utifrån deras inställning till storfamiljen,

utifrån deras inställning till oss som personer, deras inställning till oss som rörelse. Vi värderar dem utifrån detta, och inbillar oss att vi utifrån det underlaget också har rätt att döma. Det har vi definitivt inte.

Människor som aldrig kommer med i storfamiljen kan vara mycket mer gudfruktiga än alla som är i storfamiljen. Det står ingenstans i bibeln att Gud söker sådana kvalitéer. Och har vi kommit in i något annat och bättre så är det uteslutande av nåd och inte förtjänst. Det är inget vi har den minsta rätt att berömma oss av eller använda som ett argument för vårt andliga avancemang i jämförelse med andra. Vi kan hålla på att tala om vår frigörelse och en hel del andra saker vilket är kvalificerat strunt. Det enda vi har rätt att berömma oss av är korset – ingenting annat. All berömmelse därutöver är av ondo, och kommer inte åstad något annat än stora skador för oss själva och Guds verk.

Vi har ingen rätt att använda våra andliga tjänster för andra intressen än de som finns i missionsbefallningen.

Har vi nöd, vända, bär vi ångest i vårt hjärta, får detta inte på något sätt kanaliseras in i andra engagemang än just detta ena: att människor ska bli frälsta och att Guds folk ska bli förnyat. Därför måste vi se till att inte bli fixerade vid våra personer, våra ämbeten, våra uppgifter, våra företag, vår ekonomi; fixerade så att vi behandlar människor som om de skulle vara verktyg för våra personliga mål. Det spelar väl ingen roll om alla våra företag går under. Det kan bli som det var med Paulus vid den oerhörda resan han gjorde, då hela farkosten gick sönder men alla passagerarna blev frälsta. Målet måste väl vara att passagerarna blir frälsta, eller hur?

Det gäller att förstå vilka värden vi kämpar för. Vi håller inte på och bygger upp några monument eller markörer. Vi har en enda uppgift, det är att själva, var och en bli uppfylld av en sådan gudomlig kärlek att den frälsning vi representerar har en attraktiv utstrålning. Det är inte bara frågan om dem vi ska vinna, men också dem vi har vunnit. De som är med i

vår gemenskap ska naturligtvis utvecklas på ett sådant sätt att de blir fungerande själavinnare i ett mycket friskt, sunt och helande sammanhang.

I detta kapitel tycks Paulus inte veta någon gräns för sin beredvillighet att också engagera sig för sina motståndares frälsning. Det var inget han satte så högt i tillvaron, som att nå målet. Det fanns inget han uppfattade så stort och så fullständigt hade gripit honom som detta att få möta Jesus, få se honom, vara hos honom. Paulus levde för detta. Men när han prövade sig själv om orsakerna till de konflikter han ständigt var invecklad i, så han att han var beredd att avstå också från himlen. Om det skulle vara så att han stod i vägen för någons frälsning, så att någon skulle gå förlorad för hans skull. Om han hade varit ovislig, oförståndig, egenmäktig, eller uppträtt på ett sådant sätt att det hade verkat på ett annat vis än han hade åstundat. Då säger han, att han var redo att avstå från himlen, om han genom detta skulle kunna vinna någon annan. Han går längre än någon annan människa före honom, förutom Jesus. Han börjar närma sig punkten Stefanus nådde, då han i stenregnet bad Gud förlåta dem som dödade honom.

Här ser vi försoningens räckvidd, hur den förmår fullständigt förvandla en människa och göra henne till en förebedjare för sina värsta motståndare och fiender. Han lyfte inte handen för att slå, han lyfte inte handen för att befria sig. Han bad: Fader, förlåt dem, ty de veta icke vad de göra. Jag är övertygad om att om Stefanus inte bett den bönen vid detta tillfälle, hade himlen utrotat hela skaran. Men Stefanus bad som Jesus, och därför fick han samma bönesvar som Jesus fick när han bad för hela den mänsklighet som förde honom till korset. Här är också Paulus redo att ge det största av alla offer. Han hade gett allt som över huvud taget fanns att ge på jorden. Han hade offrat sin personliga karriär, han hade offrat sina vänner, han hade offrat allt som fanns att offra. Frestelsen för honom var att bli hård.

Det är nämligen så att när man gett offret,

då när man punkten där man tycker sig ha gett allt som kan förväntas. Då tar man sig friheter som man sedan betraktar som något självklart. Man har offrat allt, står där utan några anspråk på det världen har att erbjuda, och kan deklarera: nu är jag korsfäst för världen och världen för mig. Då har man nått en position där man kan känna sig ganska säker och uppleva det som en naturlig orsak och rätt till att utnyttja sin myndighet, sin auktoritet, sin erfarenhet och kunskap – på ett felaktigt sätt.

Det viktiga är att man i allting är förkrossad och ödmjuk. Det finns ingenting jag är så rädd för, som att bli hård. Jag ber Gud dagligen att bevara mig i förkrosselse. Herre, hjälp mig att jag inte gör som tjänaren som du talar om i liknelsen, som istället för att ge mat i rätt tid börjar slå sina medtjänare och sedan börjar söka sitt eget. Man skaffar sig kunskap, man skaffar sig erfarenhet och får auktoritet och myndighet över människor. Om man använder det på ett felaktigt sätt så kan man slå sönder de sköra kärnen och förstöra dem som skulle bli bärare av gudomliga gåvor. När man har kunskap och erfarenhet, blir det en frestelse att ständigt gripa tag i det Gud gett och använda det på ett mer eller mindre själviskt sätt.

Det här är inte fråga om tillfälliga förlöpningar, som de flesta av oss gör sig skyldiga till, men att sätta detta i system så att man förlåter sig själv då man begår sådana här misstag, och sedan förblir i denna hårda och mycket självupptagna position. Då man misslyckas söker man förklaringar och orsaker. Vi har väldigt svårt att bekänna att vi har gjort fel. Särskilt om man gått ut med oerhörda proklamationer, och skrivit växlar på framtiden. Så kommer dagen då växeln ska lösas ut, och då finns inga tillgångar i personligheten. Det är svårt att säga förlåt mig, jag har tagit fel. Det är ännu svårare att gå så långt att man kan säga: nu har kärlet gått sönder, men han begynte om igen. Vi har så svårt förstå att vi måste börja om igen. Det går inte hålla på med spruckna kärn och arbeta med dem. Vi måste börja om. Då kan vi inte räkna med

att kärlet ska bli likadant som förut. Har en skärva gått förlorad från ett kärn, då måste det göras om så att det blir ett annat kärn än det var avsett för i början.

I kampen och arbetet måste vi sätta oss ner, pröva oss själva och vara villiga och beredda inte bara till omvärdering och självprövning, men också till att börja på nytt från begynnelsen.

Så här långt gick Paulus – ända till den yttersta gränsen, då han var villig att träda åt sidan om han med det kunde vinna sina fränder. Den som har nerver i sitt väsen förstår vad det handlar om. Om det bara gäller att avstå från en förmån kan det ta djupt. Det behöver inte gälla så stora ting, förrän det känns i bröstet. Ska jag också nu träda åt sidan för någon annan. Om det var någon som var värd att nå fram till målet, så var det väl Paulus, som kämpat och lidit mer än någon annan. Han hade grundlagt församlingar. Men han var villig att träda åt sidan, om det kunde gagna hans fränder efter köttet.

Syskon, det är detta engagemang jag efterlyser i självård och församlingsvård, i självinnande och mission. Vi kunde ta tid och studera Matteus 24, sista delen, om tjänaren som slår istället för att ge mat i rätt tid. Men vi lämnar det nu, och går ett steg till

Det är oerhört viktigt att förstå att vår uppgift inte gäller att bygga upp en kyrka, ett samfund, ett företag, ja i första hand är det inte ens fråga om att bygga upp en fri församling. Det som är primärt och angeläget, är att skaran blir fulltalig. Vi ska genom vårt gemensamma arbete och den väldiga kraft som verkar i var och en av oss individuellt, verka för att skaran ska bli fulltalig så att Jesus Kristus kan komma igen. Om vårt arbete inte leder till att Guds rike fortplantas, då är det något fundamentalt fel i det vi håller på med, och då måste vi i ärlighetens namn pröva om oss. Skaran av hedningar ska bli fulltalig. Detta är målet. De människor som under den period, den hushållning som Guds folk befinner sig i på jorden, i tiden, har förmånen, fördelen, glädjen och välsignelsen av att få tillhöra en levande

Jesu Kristi församling och är avskilda för sin Herres räkning och fortplantar i alla riktningar och på alla nivåer detta gudomliga liv.

Gud tar hand om sitt verk. Vi får inte med våra klåfingriga händer gripa tag i Guds verk och rycka till oss någon del av det som vi på ett eller annat vis tar oss ett ansvar för och därigenom låta det bli ett eget verk som vi ger gudomliga etiketter. När Jesus talar om skördearbetare, säger han: Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare. Där upptäcker vi att Jesus sätter bönen som det första maktmedlet – om man får använda ordet maktmedel i det här sammanhanget. Bedjen fördenskull skördens Herre... Det är Jesu syn på hela den här situationen. Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare till skörden. Det här fattade man i den urkristna församlingssamlingen:

I den församling som fanns i Antiokia verkade nu såsom profeter och lärare Barnabas och Simeon, som kallades Niger, och Lucius från Cyrene, så och Manaen, landsfurstens Herodes' fosterbroder, och Saulus. När dessa förrättade Herrens tjänst och fastade, sade den helige Ande: "Avskiljen åt mig Barnabas och Saulus för det verk som jag har kallat dem till" (Apg 13:1).

Här har vi tillämpningen på Jesu undervisning. Bön och fasta. Det är alltså själva initialskedet. Det stämmer väldigt bra, ty innan Jesus tog ut sina apostlar hade han en bönenatt. Lägg märke till att den helige Ande sa: avskiljen åt mig. Där ligger själva motivet för fullmakten som församlingen förfogar över. Tänk, de fick inte ens avskilja dem för församlingens räkning, utan för den helige Ande. Vi måste alltså veta var gränserna för våra fullmakter går, så vi inte gör oss skyldiga till övergrepp.

Jesus sa: Gå in i staden, där ska ni finna en åsna stå bunden. Den där åsnan stod kvar på marknadstorget. Förmodligen hade alla de andra åsnorna redan sålts. Man hade varit där och sett ut de bästa djuren, köpt och betalat priset för dem. Nu hade de

flesta åsnorna övergått till ny ägo, och det stod en åsna kvar som icke blivit såld. Så kom de två lärjungarna och började lösa den. Då kom ägaren och började göra anspråk på den.

- Varför löser ni åsnan? Ska ni köpa den? Vet ni vad den kostar? Då svarade de: - Herren behöver den. Det är motiv nog. Alltså inte vi. Inte verksamheten. Men Herren behöver den. Och så sägs det klart och tydligt att Herren ville ha en åsna som ingen suttit på. Därför måste de som fått fullmakter vara medvetna om gränserna för sin fullmakt. Jesus säger: - Det ni binder på jorden ska vara bundet i himlen. Det ni löser på jorden ska vara löst i himlen. Ni måste veta var gränsen går någonstans. - Lösen den och fören den till mig. De fick inte själva sätta sig på den. Åsnan fick inte bli ett lastdjur åt Petrus eller någon annan. Då hade ordet förfelats, och löftet hade inte längre varit gällande. - Fören den till mig! Vi måste veta att vår fullmakt är begränsad till att lösa de bundna för att de ska komma i tjänst för Jesus.

De ska inte i tjänst för våra företag. Inbilla dig inte att de skulle vara överlämnade åt någon olydnad därför att de inte vill stanna kvar i våra företag och vad vi håller på med. Det är en fräckhet som är vidrig, ett utomordentligt sätt att reducera människor till trälar under sina idéer eller använda sina fullmakter för att förvandla fria och självständiga människor till slavar. Det var inte Guds vilja.

Låt folket gå! Om hela Gamla Bro* (*församlingens dåvarande missionscenter i Stockholm City) rasar ihop, låt folket ändå gå. Det är ingen som är bunden här i huset. Det är ingen som ska behöva känna sig anklagad för svek eller förräderi om han lämnar det här huset eller vårt sammanhang. Tvärtom, upplever de kallelse att gå vidare, så säger vi: Gud välsigne er, oberoende av hur det går med det här huset.

Har Gud satt oss att försvara Maranata, våra företag, våra tryckerier, våra skolor? Har Gud satt oss att försvara allt detta som vi naturligtvis fick i uppgift under ett initialskede att skapa. Om det sedan mer

eller mindre blivit ett självändamål, som vi måste satsa hela vår kapacitet för att hålla gående – har Gud satt oss att försvara det? Visst inte! Tvärtom. Är det så att dessa ting ligger i vägen, och utgör orsak till att vi inte kan fungera som själavinnare och fortplanta Guds rike, då är det dags för en omvändelse. En självprövning och en förnyelse i den helige Ande, och framför allt dags med ett förkrossat och uppriktigt förlåt.

Gud vill ha ett fritt folk. Gud älskar ett fritt folk. Gud har förtroende för den helige Ande och sitt ord. Om vi förkunnar ordet utan biavsikter eller mer eller mindre självpåtagna roller, så kommer Gud att föra verket fram på sitt underbara sätt.

Herren ville ha åsnor som ingen suttit på. Apostlarna fick inte sätta sig på dem. De fick föra dem till Jesus. Sedan lade de mantlarna på dem. Mantlarna var bilden på kraften som de fick ifrån höjden. Åsnan försvinner under manteln, och Jesus sätter sig på den. Då är det inte lärjungarna som åsnan bär ut. Inte en ny grupp, en ny filosofi. Det är Konungen som kommer, och man ropar: välsignad vare Han som kommer i Herrens namn!

Det heter vidare i Apostlagärningarna 13: "Avskiljen åt mig Barnabas och Saulus för det verk som jag har kallat dem till." Det där är något märkligt. Vi känner igen uttrycket från andra sammanhang, inför avgörande beslut som församlingen måste ta. De samtalar om saker och ting och kommer fram till ett beslut och säger: - Den helige Ande och vi har beslutat! Det känns inte bara hugsvalande och tröstande att man kan få uppleva den helige Andes ledning med avseende på de beslut församlingen ska ta och med avseende på de uppgifter människorna ska ledas till. Det här är inte föreståndarens, äldstebroderens eller församlingens beslut. Det är den helige Ande och vi. Halleluja!

Det som gäller den enskilda människans uppgift är inte något som lappats ihop i all hast sedan de kommit till tro på Gud, utan det är något som fanns med redan i födelsen. Gud hade en uppgift, en plan,

ett mål för varje enskild människa, och han verkar hela tiden för att var och en ska komma in i den uppgiften. Han gav församlingen förtroendet att vara lots och guide och leda de enskilda människorna in i sina andliga funktioner så att de kan tjäna Herren utan fruktan i alla sina livsdagar. Det är en väldig nåd.

Då de hade bett och fått uppgiften att avskilja åt Herren Barnabas och Saulus, så heter det: "Då fastade de och bådö och lade händerna på dem och läto dem begiva sig åstad." Det är väldigt mycket som inträffar i en gemenskap när någon bryter upp. Det är något av en prövning att förlora trofasta medarbetare. Men det står att bröderna bad och fastade. Det är viktigt att svåra ting får ett sådant svar som gör att det största offer blir möjligt, så att man kan uppleva det som en glädje att få ge de bästa, de mest trofasta medarbetarna. Man kan annars säga att andra kan få gå. De som inte är så oerhört trofasta och står en så nära, utan de kanske är mera periferiska. Det kan till och med vara så att man känner sig både klöst och förorättad av någon, så man skulle nästan uppleva det som en befrielse om den bryter upp. Det är inte dem vi talar om nu. För det är ju trots allt undantag. Det finns en och annan som ställer till krångel. Och vi hjälper väl till och gör det krångliga ännu krångligare, förmodar jag, eftersom vi behandlar saker och ting alldeles för köttsligt. Men att förlora de bästa medarbetarna är svårt.

I Jerusalem levde man med missionsbefallningen i sina händer. Lärjungarna hade auktoriteten och myndigheten och hade varit med om alldeles utomordentliga ting. Alla ville naturligtvis vara i Jerusalem och se hur församlingen utvecklades. Men det utbröt en svår förföljelse, och alla utom apostlarna blev kringspridda, berättas i Apostlagärningarna. Vi får inte se vårt arbete som misslyckat eller meningslöst om Herren kommer till oss och vill att vi ska ge det här offret: våra bästa medarbetare. Genom det här vill Gud inte bara sätta oss på prov, utan han vill öppna en ny dörr för oss. Han tar inget för att han vill skada oss, han tar för att han vill

sätta oss på prov och vi ska ganska snart se att han ger oss något som är bättre.

Inte på det sättet att vi får likadana medarbetare. Det kan till och med vara så att vi får lämna det arbete som vi har för handen. Men det är ingen katastrof. För nästa gång kan det gå så att vi reser till en plats för att vara där en månad eller två månader. Och så blir vi där i tre år. Den ena gången har vi en tioårsplan vi ska genomföra, och då får vi sticka efter tre månader. Nästa gång har vi en plan som räcker över en månad, och så får vi stanna där i flera år. Gud korsar våra planer och gör oss öppna för andens ledning och flexibla så att vi är omflyttbara. Jag lyckönskar den som fattar och begriper: Här har jag ingen varaktig stad, antingen det är i Stockholm, eller någon annan plats. Det finns något som säger att vi måste följa andens ledning. Varför? Det är mycket möjligt att den platsen haft sina möjligheter, men inte förstod det. Då kommer himmelen att säga: Ve dig du Korasin, ve dig Betsaida, ve dig Kapernaum. Du hade din tid och dina möjligheter, men förstod det inte. Men vi stannar inte kvar där i fördömsen för att försöka rehabilitera oss inför varandra eller andra, utan vi är flexibla, rörliga och flyttar oss och går in i nya uppgifter. Dit Herren leder.

Vi är framför allt angelägna om att inte binda upp oss på det sättet att vi hindrar dem som fått en annan kallelse att gå den väg de vill gå. Guds verk går inte under om vi vågar förtrösta på honom. Vårt mål är att till varje pris frälsa några, eller se till att skaran blir fulltalig. Låt människorna säga och tycka vad de vill. Vår uppgift är att följa Herrens röst och höra vad Anden säger till församlingarna.

Det står att de fastade och bad och lade händerna på dem. I detta ligger ett villkorslöst erkännande. De lade händerna på dem, identifierade sig med dem och sa klart och tydligt: - Det här klarar vi inte av. Vi kan inte organisera och planera åt er. Men vad vi kan göra är att bedja. Vi överlämnar er åt Herren Jesus Kristus. Och så heter det: "och läto dem begiva sig ästad." Vilket ord! Vi kan se detta ur flera

olika utgångspunkter. Det är människor med känslor som upplever sin begränsning, sina svårigheter; människor som blivit prövade. Det är församlingar som älskar varandra, som älskar gemenskapen och önskar framgång och som får vara med om dessa djupgående förändringar. Det är något obeskrivligt.

Jag vet inte hur många gånger jag suttit och frågat: - Gud, vad vill du nu? Hur ska vi möta behoven, möta människorna? Gud, vad vill du med tanke på ditt verk här? Vad vill du med Maranataförsamlingen i Stockholm? Vad vill du nu? Uppenbara det för oss. Vad vill du i denna tid? Vad är din avsikt, ditt mål? Ska vi kämpa för saker och ting som förgås, försvinner, eller ska vi satsa vårt livskapital för en enda sak, för att skaran ska bli fulltalig.

Då ska vi se hur Paulus sedermera kom att uppfatta detta för att det skulle förverkligas. Det kan vi läsa om i Apostlagärningarna 20. Vad gjorde han? I Romarbrevet talar Paulus om de sändande församlingarna. I Filipperbrevet talar han om de gåvogivande församlingarna, utsända till församlingen i Antiokia. Församlingarna i Filippi och Korint som gett gåvor. Men det var inte det han baserade sitt arbete på, utan: - Med dessa mina händer, säger han, har jag skaffat nödortfikt uppehälle åt mig och mina medarbetare. Hans händer gjorde det möjligt för honom att vara rörlig. Inte slå sig fast, mantalsskriva sig, registrera sitt företag, men vara rörlig så att han kunde flytta från plats till plats, ta tillfälliga arbetsuppgifter, sy tält.

Paulus hade alltså ett ambulerande företag, som han kunde ta med sig. Varför? Det var inte alla gånger församlingarna förmådde samla in medel till hans uppehälle. Och så var det en annan sak. Han måste för de församlingar han själv hade grundat bevisa att han var en apostel och inte kunde göra sig beroende av deras gåvor. Han måste bevisa att han hade en gudomlig kallelse, och den kallelsen manifesterade sig tvåfaldigt. Dels genom beredvillighet att själv arbeta med sina händer och så bli ett

föredöme för alla, men också visa att Gud tog hand om honom när han kom i trångmål och öppnade dörrar så att han kunde bevaras och räddas ut ur situationer där det annars var provosamt.

En sak var han angelägen om, nämligen att inte förlora berömmelsen av att aldrig vara beroende av någon församling. Hans apostlaämbete krävde det. Emellertid var han angelägen om att ingen skulle kunna säga att han var beroende av ett företag eller något han själv byggt upp. Han var rörlig, drog från plats till plats med sina medarbetare. Överallt byggde han upp Guds verk. Det var hans ideal.

Tänk om vi kunde vara mobila och rörliga grupper som icke är beroende av vissa inkomstkällor men ständigt kan förändra, flytta, predika, bota sjuka och göra Guds rike känt. En sak är viktig i detta sammanhang. Aposteln säger att "fri och oberoende av eder alla har jag blivit allas tjänare". Där fanns motivet. Han lät sig icke bindas. Han var fri för en sak: för att kunna tjäna alla. Dit måste Gud få leda oss. Fri och oberoende av företag, oberoende av grupper, oberoende av människor, oberoende av alla, har vi blivit allas tjänare. Då har vi kommit in i en apostolisk funktion. Och då kommer vi att på mera än ett sätt manifesteras den verklighet att vi hava här ingen varaktig stad utan söka efter den tillkommande. Det bevisas i vår uppgift, i vår förkunnelse, i vårt arbete.

Låt oss icke försöka att använda oss av sextio- eller åttiotalets metoder – det räcker inte till. Vi måste få utrustning för denna tid för att möta den upptrappade ondskan på det nya sätt som ondskan opererar. En sak står fast: att vi i alla lägen ska praktisera vad Guds ord säger i varje ny situation. Här ligger möjligheten för oss att också i detta nu förverkliga Jesu missionsbefallning och därigenom målmedvetet, rastlöst verka för att skaran ska bli fulltalig, och när den är fulltalig kommer Jesus och vi följer honom hem till det rike som väntar på sina medborgare. Ära vare Gud!

Gud välsigne oss alla. Amen.

Smittan sprids fritt i svenska skolan

Text: Karin Vidén

Detta är ett rubrik-klipp angående covid19, och speglar den situation pandemin åstadkommer i landets skolor. Ja, skola efter skola stänger ner sin undervisning för att istället jobba med fjärr- och distansundervisning med eleverna hemma. Man är rädd för smittan. Man vet vad den kan åstadkomma. Skolor stängs för att skydda elever och personal.

Som tidigare hemundervisande mamma med många års erfarenhet av ansökningar, överklaganden etc. för att få tillstånd att hemundervisa, och för att uppmärksamma skolmyndigheter och ansvariga, på det betydelsefulla och framförhållande i att öppna upp det svenska skolväsendets grundskola för ytterligare väl fungerande alternativa studieformer, såsom hem-, flex- och distansundervisning, ser jag det angeläget att ännu en gång beröra frågan.

Hemundervisning – ja det är väl sådant som oansvariga föräldrar och religiösa sekterister utsätter sina barn för. Det är i princip så det låtit under många år då media utan källsökning och egentligt seriöst intresse, enbart utifrån allmänt krav på politisk korrekthet återkommande värderat och fullständigt nedvärderat den mångåri-

ga erfarenhet av hemundervisning som familjer inte bara inom Maranataförsamlingen arbetat med. På intet sätt har varken arbetssätt, metoder eller pedagogisk idé varit av intresse för varken skribenter eller myndighetspersoner att sätta sig in i trots ett växande intresse hos allmänheten för alternativa studieformer, och inte heller studieresultat eller elevernas egen önskan eller mående har haft betydelse trots parollen Barnets bästa: nej, ingen form av närmare utredning för att ge hemundervisning som en alternativ undervisningsform en chans till rättvis bedömning.

Idag 2021, rosas och risas alternativa studieformer med eleverna hemma, och är trots fördelar för vissa och nackdelar för andra, det enda det allmänna skolväsendet kan erbjuda en stor andel av landets skolpliktiga barn.

Covid19 är fruktansvärt, och skolor stängs på grund av ett virus med snabb smittohastighet. En egen livsform som i vågrörelser finner ständigt nya vägar och variationer för att vinna mark; för att få fäste och förmera sig med död som mål. Det är dess syfte.

Kristusfientlighet och Gudsförnekelse har på samma sätt ett virus egenskaper. Spridningen sker där du är oförberedd, och inget antibiotika hjälper som motgift. Skolan är både utsatt *för* och bärare *av* även detta livsföraktande virus, och det skonar ingen. Uppdraget att forma samhällsmedborgare i samsyn som utan protester är följsamma inom för individen avgörande existentiella frågor, inom vetenskap, religion etc. ger skolan mandat att ange svaret, det enda accepterat rätta. Ja, ett virus av allvarligt slag har rotat sig djupt i samhällsmyllan.

Skolan förmedlar människosyn och samlevnadsnormer, och förbereder till exempel långt innan tillåten ålder sina elever inför sexualdebut ... med abort som en problemlösning.

Media skapar överskådliga och tillgängliga tabeller och beräkningar, och varje dag presenteras antalet IVA-patienter och antalet döda i regionerna. Varje av pandemin avslutat människoliv är värt att uppmärksammas. Varje slocknat liv en oerhörd sorg och smärta för nära och kära, och ett stort bekymmer och nederlag för en hårt ansatt och tyngd sjukvård.

Dock finns ännu en dödskurva, som inte uppmärksammas av media, som inte rapporteras om varje dag inför ett samlat nyhetshungrigt pressuppbåd. Vilket pandemiskt virus handlar det om? Inte som virus medicinskt bekräftat, men dock med en spridningshastighet som vida överskrider det ofattbara. Den tabellen berättar om tusen och åter tusentals levande men ännu ofödda människor som varje år i vårt land förvägras rätten till fortsatt liv. I princip alla svenska politiska partier är demokratiskt och rörande eniga om att det ska gälla alla: "Aborträtten gäller för alla som är gravida i Sverige, även för dig som inte är svensk medborgare eller inte är bosatt i Sverige." Var finns då rapporteringen om hur många barn som förvägrades livet på svenska sjukhus den senaste veckan? Inte ens media som marknadsför sig som kristen följer upp aborträttens resultat av släckta människoliv. Budordet är: Du ska inte dräpa!

Abortfrågan är en skuldfråga av högsta dignitet, en fråga om hur kallt och kylslaget samhället är inför människovärdet. Ett välutvecklat och framstående land som utan någon form av ånger kan abortera tusentals ofödda barn varje år, har naturligtvis inte heller varken beredskap eller vilja att se rättfärdigt på främlingen som behöver komma in i värmen. Rasism och segregation har som aldrig tidigare plats bland huvudnyheterna mitt i rasande pandemi.

Får vi någonsin se människor i huvudstad efter huvudstad, på torg och öppna platser trotsa covid19-rekommendationer och distansregler för att där skandera: Unborn Lives Matter! Nej. Aldrig får vi från Sveriges riksdag höra ett "förlåt", ett ångerfullt upprättelsens tal för alla de mest försvarslösa och sårbara som redan i moderlivet bragts om livet i humanitetens namn, i demokratins namn, i jämställdhetens namn, med mandat i svensk lagstiftning.

Ett dödens virus härjar fritt. Synden. En makt som reser sig upp emot Gud och emot hans son Jesus Kristus men som i sig själv endast kan producera död.

Vad har detta med undervisning och alternativa studieformer att göra? Som rubriken sa: Smittan sprids fritt i svenska skolan! Fundera över det.

Mammor och pappor vill skydda sina barn från ett fördärvbringande virus som genom postmodernistiska värderingar och av människan frammejslad vetenskap, formar och danar en ny människotyp som inte kan se att det finns en kärleksfull Gud och Skapare av Livet; en Gud som äger all makt i himmelen och på jorden, och som är allas Fader.

Bed för Sveriges barn och unga!

Skolan är både utsatt för och bärare av även detta livsföraktande virus, och det skonar ingen. Uppdraget att forma samhällsmedborgare i samsyn som utan protester är följsamma inom för individen avgörande existentiella frågor, inom vetenskap, religion etc. ger skolan mandat att ange svaret, det enda accepterat rätta. Ja, ett virus av allvarligt slag har rotat sig djupt i samhällsmyllan.

Församlingens

Bibelstudium av Hans Lindelöw

I Paulus andra brev till korintierna kan vi läsa om hur aposteln anklagades för att vandra efter köttet. Det fanns en strid i församlingen och Paulus försvarade sin tjänst:

-Ty fastän vi vandra i köttet, föra vi dock icke en strid efter köttet. Våra stridsvapen äro nämligen icke av köttslig art; de äro tvärtom så mäktiga inför Gud, att de kunna bryta ned fästen. Ja, vi bryta ned tankebyggnader och alla slags höga bålverk, som uppresas mot kunskapen om Gud, och vi taga alla slags tankefunder till fånga och lägga dem under Kristi lydnad (2 Kor 10:3-5).

Det här är stridsvapen som församlingen har. Daniel gjorde bruk av det här slaget av stridsvapen i samband med att kung Nebukadnessar i Babel hade begärt av landets vise att de skulle tyda hans drömmar. Detta skedde vid två tillfällen, och det första kan vi läsa om i Daniels andra kapitel. Kungen inte bara drömde en dröm och ville få förklarad vad drömmen betydde, utan han begärde även av de vise att de skulle tala om för honom vad han hade drömt utan att han själv ville berätta det. De vise svarade att de ville gärna tyda kungens dröm, men att han måste tala om för dem vad han hade drömt. Kungen gav inte med sig utan ställde som krav att hans rådgivare för det första skulle tala om vad han har drömt och för det andra vad drömmen betydde.

Bland de som ansågs höra till landets visa, med uppgiften att vara behjälpliga med råd, fanns Daniel, Sadrak, Mesak och Abednego. Egentligen hade inte Daniel och hans vänner kommit så långt ännu men genom den här situationen kom de överens om att bedja Gud om hjälp att tyda kungens dröm. Gud som vet allt, vet också vad kungen drömt. De bad och det står i Daniel 2:19-23:

-Då blev hemligheten uppenbarad för Daniel i en syn om natten. Och Daniel lovade himmelens Gud därför; Daniel hov upp sin röst och sade: "Lovat vare Guds namn från evighet till evighet! Ty vishet och makt höra honom till. Han låter tider och stunder omskifta, han avsätter konungar och tillsätter konungar, han giver åt de visas deras vishet och åt de förståndiga deras förstånd. Han uppenbarar det som är djupt och förborgat, han vet vad i mörkret är, och hos honom bor ljuset. Dig, mina fäders Gud, tackar och prisar jag för att du har givit mig vishet och förmåga, och för att du nu har uppenbarat för mig det vi båda dig om; ty det som konungen ville veta har du uppenbarat för oss."

Sedan gick Daniel in till kungen och talade för det första om vad kungen hade drömt, och för det andra vad drömmen betydde. Drömmen gällde framtiden och när kungen fick den förklarad för sig på det viset gav det djupt intryck och han gav Daniel stort förtroende.

Det var genom bönen som Daniel på sin tid och utifrån sina förutsättningar förmodade greppa tankebyggnader och tankefunder, ja, han kunde tränga in i konungahjärtat och få grepp om vad som rörde sig där. På det viset vann judarna, Guds församling på den tiden, en seger.

Det står i Nya testamentet att den kristna församlingen inte ska vara utan det här slaget av gåvor. Den ska inte vara utan Guds ande, Guds hjälp och stöd. Paulus undervisar i Första Korintierbrevet om Andens gåvor och profetians gåva. Man kan tala i tungomål men det är bättre att profetera. Att tala tungomål är ägnat åt den personliga uppbyggelsen, därför att ingen förstår vad som sägs, men att profetera är ägnat åt hela församlingens uppbyggelse. Så här skriver aposteln:

-Om nu hela församlingen komme tillhopa till gemensamt möte, och alla där talade tungomål, och så några som vore olärda komme ditin, eller några som icke trodde, skulle då icke dessa

vapenrustning i ändens tid

säga att I voren ifrån edra sinnen?
Om åter alla profeterade, och så någon som icke trodde, eller som vore olärd komme ditin, då skulle denne känna sig avslöjad av alla och av alla utrannsakad. Vad som vore fördolt i hans hjärta bleve då uppenbart, och så skulle han falla ned på sitt ansikte och tillbedja Gud och betyga att "Gud verkligen är i eder" (1 Kor 14:23-25).

Detta var vad som ägde rum i Babel, då konung Nebukadnessar föll ner på sitt ansikte och tillbad inför Daniel och befälde att man skulle offra åt honom. "Och konungen svarade Daniel och sade: 'I sanning, eder Gud är en Gud över andra gudar och en herre över konungar och en uppenbarare av hemligheter, eftersom du har kunnat uppenbara denna hemlighet'" (Dan 2:47).

Vi läser vidare i Första Korintierbrevet 14, från verserna 20-21:

-Mina bröder, varen icke barn till förståndet; nej varen barn i ondskan, men varen fullmogna till förståndet. Det är skrivet i lagen: "Genom människor med främmande tungomål och genom främlingars läppar skall jag tala

Han uppmanade dem att be om nåd från himlens Gud. - - - Då uppenbarades hemligheten för Daniel i en syn om natten, och Daniel prisade himlens Gud.

till detta folk, men icke ens så skola de höra på mig, säger Herren."

Därefter kommer han in på hur tungomålet är ett tecken, inte för dem som tror utan för dem som icke tro. Profetian däremot är ett tecken, ej för dem som icke tro, utan för dem som tro.

Jesaja skriver i kapitel 28:9-10:

-Vem är det då han vill lära förstånd, och vem skall han få att giva akt på sin predikan? Äro vi då nyss avvanda från modersmjölken, nyss tagna från modersbrösten?

Det är ju gnat på gnat, gnat på gnat, prat på prat, prat på prat, litet här, litet där!

De tyckte att han rörde sig på ett plan som man inte ansåg vara värdigt.

Då står det så här i verserna 11-13:

-Ja väl, genom stammande läppar och på ett främmande tungomål skall han tala till detta folk, han som en gång sade till dem: "Här är vilostaden, låten den trötte få vila; här är vederkvickelsens ort." Men sådant ville de icke höra. Så skall då HERRENS ord bliva för dem "gnat på gnat, gnat på gnat, prat på prat, prat på prat, litet här, litet där". Och så sko-

la de, bäst de gå där, falla baklänges och krossas, varda snärjda och fångade.

Ämnet för mitt bibelstudium är *Församlingens vapenrustning i ändens tid*. Vi inledde med att läsa ur Andra Korintierbrevet, där vi läst om stridsvapen. I ett annat brev kan vi läsa om en vapenrustning, och det är i Efesierbrevet där vi läser från kapitel 6:10-13:

-För övrigt, bliven allt starkare i Herren och i hans väldiga kraft. Ikläden eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen hålla stånd emot djävulens listiga angrepp. Ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot onskans andemakter i himlarymderna. Tagen alltså på eder hela Guds vapenrustning.

Vi lever i en tid då det dagligen sker stora och väldiga saker. Det sker snabbt också. Händelser avlöser varandra som gör att vi alla förstår att tiden vi lever i är särskild. Man kan till exempel nämna om det som sker i USA de här dagarna. Många, inte minst evangeliska kristna, är besvikna eftersom Trump måste lämna Vita huset. Tänk om Trump skulle sitta kvar, som överbefälhavare över denna stora väldiga försvarsmakt som USA är. En president som kämpar för rätten till liv, för Israel, en president med alla de här resurserna, hela denna vapenmakt. Men kära vän, det här är inte vad Gud har tänkt att församlingen ska ha som vapenrustning. Den vapenrustning som Gud tänkt att församlingen ska ha läser vi bland annat om här i Efesierbrevet 6, i verserna 13-18:

-Tagen alltså på eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen stå emot på den onda dagen och, sedan I haven fullgjort allt, behålla fältet. Stån därför omgjordade kring edra länder med sanningen, och varen iklädda rättfärdighetens pansar, och haven såsom skor på edra fötter den beredvillighet som fridens evangelium giver. Och tagen alltid trons sköld, varmed I skolen kunna utsläcka den ondes alla brinnande pilar. Och låten giva eder fräls-

Ikläden eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen hålla stånd emot djävulens listiga angrepp. Ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot onskans andemakter i himlarymderna. Tagen alltså på eder hela Guds vapenrustning.

ningens hjälm och Andens svärd, som är Guds ord. Gören detta under ständig åkallan och bön, så att I alltjämt bedjen i Anden och fördenskull vaken, under ständig uthållighet och ständig bön för alla de heliga.

Här går Paulus igenom vilken vapenrustning Gud har tänkt att församlingen ska vara utrustad med. Märk väl att det står "Guds vapenrustning". Han vill att församlingen ska vara utrustad med Guds vapenrustning och tycker vi att det kan vara lite avigt ifråga om olika vapen, så lägg märke till vad det är för vapen. Det betonas faktiskt att det handlar om sanningen och rättfärdigheten, om beredvilligheten och att vara förberedd. Det handlar om tro och om frälsning och dessutom om Guds ord. Det börjar med sanningen och slutar med Guds ord.

Gud vill att församlingen ska vara utrustad med Guds eget ord, det ska vara församlingens vapenrustning.

Vi ser också här hur församlingen har fått ett uppdrag. Jesaja fick uppdraget att profetera för Israel som hade fått lagen sig givna. Budskapet Jesaja får beskriver på ett särskilt sätt villkoren hur det kan gå till när Gud har talat till ett folk. Folket hade

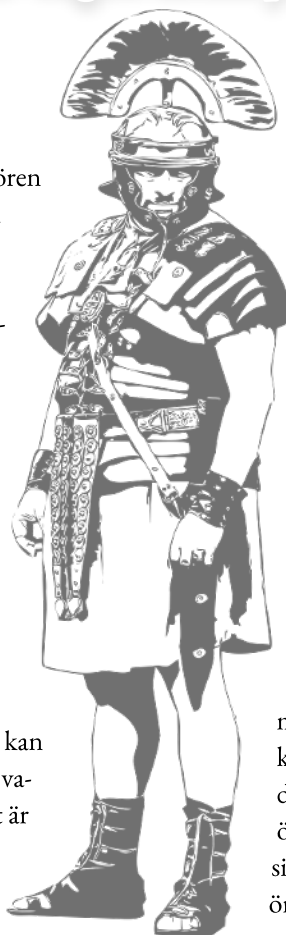
utvecklat en attityd av att det Jesaja profeterar om bara är prat på prat, gnat på gnat.

Men Jesajas uppdrag börjar på ett märkligt sätt, och vi kan läsa om hans kallelse i kapitel 6:

-Och jag hörde Herren tala, och han sade: Vem skall jag sända, och vem vill vara vår budbärare? Och jag sade: Se, här är jag, sänd mig. Då sade han: Gå åstad och säg till detta folk: Hören alltjämt, men förstån intet; sen alltjämt, men förnimmen intet. Förstocka detta folks hjärta, och tillslut dess öron, och förblinda dess ögon, så att det icke kan se med sina ögon, eller höra med sina öron, eller förstå med sitt hjärta, och omvända sig och bliva helat (v 8-10).

Det som hör till hans uppdrag är så allvarligt, och är en bärande faktor i hur Jesus själv och hans apostlar presenterar evangeliet. När Jesus talar påminner han om det här och likaså gör aposteln Paulus. Det är väl ändå ett ganska märkligt uppdrag, att "förstocka detta folks hjärta, tillsluta dess öron och förblinda dess ögon så att de icke kan se".

Vad skulle han tala för märkliga ting? Han skulle bara tala vad Gud hade sagt och inget annat. Men motståndet fanns hos dem som inte ville höra. Det var där man ut-

vecklat attityden som sa: gnat på gnat, prat på prat. I det här läget är det ju en frestelse för Herrens redskap att kanske göra sitt budskap mer attraktivt och mer underhållande. Men det var precis vad Jesaja inte gjorde utan han höll sig till det ord han fått att bära fram.

Vi går till Matteusevangeliet kapitel 13 där Jesus undervisar i liknelser om såningsmannen och om kvinnan som bakar, om en köpman som söker dyrbara pärlor och om ett fiskafänge. Varje liknelse har sin mening och lärjungarna undrade varför Jesus talade till dem i liknelser. Han svarade dem och sa:

-Eder är givet att lära känna himmelrikets hemligheter, men dem är det icke givet. Ty den som har, åt honom skall varda givet, så att han får över nog; men den som icke har, från honom skall tagas också det han har. Därför talar jag till dem i liknelser, eftersom de med seende ögon intet se, och med hörande öron intet höra, och intet heller förstå. Så fullbordas på dem Esaias' profetia, den som säger:

'Med hörande öron skolen I höra, och dock alls intet förstå, och med seende ögon skolen I se, och dock alls intet förnimma. Ty detta folks hjärta har blivit förstockat, och med öronen höra de illa, och sina ögon hava de tillslutit, så att de icke se med sina ögon, eller höra med sina öron, eller förstå med sina hjärtan, och omvända sig och bliva helade av mig. Men saliga äro edra ögon, som se, och edra öron, som höra (v 11-16).

Jesus påminner här precis om det ord som Jesaja fick, men skulle det vara lärjungarnas uppgift att gå ut i världen och tala till en massa människor som inte ville höra? Det var ju så fantastiskt att människor lyssnade då de kom. Men det var inte alla som lyssnade. Det var många ibland, och färre ibland, inte alla. Det hör också till Jesajas budskap, vilket kommer fram i kapitel 53:1:

-Men vem trodde, vad som predikades för oss, och för vem var HERRENS arm uppenbar?

Sedan följer det som profeten förutsäger, som innebär att konungar ska förstummas i förundran över Jesus Kristus. Vem är han? Jesus påminner om vad Jesaja har sagt. Exempelvis i Johannesevangeliet kapitel 12:

-Tron på ljuset, medan I haven ljuset, så att I bliven ljusets barn. Detta talade Jesus och gick sedan bort och dolde sig för dem. Men fastän han hade gjort så många tecken inför dem, trodde de icke på honom. Ty det ordet skulle fullbordas, som profeten Esaias säger: Herre, vem trodde, vad som predikades för oss, och för vem var Herrens arm uppenbar? Alltså kunde de icke tro; Esaias säger ju ytterligare: Han har förblindat deras ögon och förstockat deras hjärtan, så att de icke kunna se med sina ögon eller förstå med sina hjärtan och omvända sig och bliva helade av mig (v 36-40).

Aposteln Paulus påminner också om Jesaja då han kallat till sig judarna i Rom dit han kommit som fänge. Han är i en bostad med fängvaktare men får ta emot besök. Några av Roms judar kommer för att höra, men de kan inte komma överens med varandra. Somliga lät övertyga sig av det som han sa men andra trodde inte. Men då de inte kunde komma överens med varandra gick de sin väg. Därvid citerade Paulus Jesajas ord:

-Rätt talade den helige Ande genom profeten Esaias till edra fäder, när han sade:

Sedan följer samma ord från Jesaja kapitel 6 som citerats ovan. Ja, säger vi men det här var ju det judiska folket. De skulle ju inte ta emot budskapet. Det skulle ju ut i världen och nu är det ute i världen. Ja redan på den tiden hade evangelium nått ganska långt. Paulus skriver i Kolosserbrevet 1 om evangelium:

-Vi tacka Gud, vår Herres, Jesu Kristi, Fader, alltid för eder i våra böner, ty vi hava hört om eder tro i Kristus Jesus och om den kärlek som I haven till alla de heliga; vi tacka honom för det hoppets skull, som är förvarat åt eder i himmelen. Om detta hopp haven I re-

dan förut fått höra, genom sanningens ord i det evangelium som har kommit till eder, likasom det ock är att finna överallt i världen och där bär frukt och växer till (v 3-6).

Evangelium skulle ut i världen, konungar skulle förstummas, människor skulle med stor glädje och tacksamhet ta emot budskapet; men alla gjorde inte det. Den attityd som Jesaja mötte i sin tid har inte försvunnit. Budskapet uppfattas också idag som gnat på gnat, prat på prat, litet här, litet där. Det är inte bara sådana attityder och reaktioner vi möter idag. Det finns även det som Petrus förutsäger ska komma i ändens tid:

-Och det mån I framför allt veta, att i de yttersta dagarna bespottare skola komma med bespottande ord, människor som vandra efter sina egna begärelser. De skola säga: Huru går det med löftet om hans tillkommelse? Från den dag då våra fäder avsomnade har ju allt förblivit sig likt, ända ifrån världens begynnelse (2 Pet 3:3-4).

Hur ska församlingen agera? Jo, vi ska ta vara på den vapenrustning som Gud gett. Det börjar med sanningen och slutar med Guds ord, och det är ingen skillnad mellan sanningen och Guds ord. När Jesus undervisar i liknelser påminner han om Jesajas uppdrag, och att vi får räkna med samma motstånd. Fördenskull ska vi inte förändra budskapet utan hålla oss till Guds ord, som enligt Jesus själv kommer att bära frukt:

Ty den som har, åt honom skall varda givet, så att han får över nog (Matt 13:12).

Vad händer då man förlorar något? Det kan innebära att man till varje pris vill återfinna det man förlorat eller också tröstar man sig med att det inte är något att ha, det är bara gnat på gnat, prat på prat, och så förlorar man greppet om det viktigaste, Guds ord. Men behåller vi greppet så kommer vi att vara i stånd att möta ändens tid och dess prövningar. Det som gäller är vad Jesus sa i Matteus 24: Den som är ståndaktig intill änden ska bli frälst.

NEW AGE

I BIBELNS LJUS

DEL 4

New Age är ett tidstecken! Jag menar att vi har hunnit så långt nu i människans tidsålder, så att vi kan se hur den här anden tar sig allt mer tydliga uttryck. Det är antikrists ande. Anti betyder inte alltid mot. Det betyder lika ofta istället för. När det gäller New Age är det viktigt att forska och gräva i rötterna. New Age har sitt ursprung i österlandets avgudaväsen och det var när Guds folk hemföll till sådant, som Guds vrede väcktes.

Undervisning av Märta Berg Strömmare

När Paulus skriver ännu ett brev till samme Timoteus, så påminner han om samma sak:

Det skall du veta att i de sista dagarna skall det komma svåra tider. Människorna kommer att älska sig själva och vara penningkära, skrytsamma, stolta, hänfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa, oförsonliga, skvalleraktiga, obehärskade, råa, fientliga mot det goda, falska, egensinniga och högmådig. De skall älska njutning i stället för Gud och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem! Bland dem finns sådana som smyger sig in i hemmen och snärjer svaga kvinnor, som är tyngda av synder och drivs av många slags begär och som ständigt undervisas men aldrig kan komma till insikt om sanningen. Liksom Janes och Jambres satte sig upp emot Mose, står dessa män emot sanningen. Det är människor med ett fördärvat sinne. Deras tro håller inte provet. Men de

kommer inte längre att ha någon framgång. Deras galenskap skall bli uppenbar för alla, liksom fallet blev med Janes och Jambres (2 Tim 3:1-9).

Till församlingen i Efesus skriver Paulus:

Vi skall då inte längre vara barn som kastas hit och dit av vågorna och som förs bort av varje vindkast i läran, när människorna bedriver sitt falska spel och i sin list förleder till villfarelse. Vi skall i stället i kärlek hålla fast vid sanningen och i allt växa upp till honom som är huvudet, nämligen Kristus. Från honom får hela kroppen sin tillväxt. Så byggs kroppen upp i kärlek, och den fogas samman och hålls ihop genom det stöd som varje led ger, alltefter den kraft som är utmätt åt varje särskild del. I Herrens namn varnar jag er därför: lev inte längre som hedningarna. Deras tankar är tomma, deras förstånd förmörkat. De är främmande för livet i Gud därför att de är okunniga och i sina hjärtan hårda som

sten. Utan att skämmas kastar de sig in i utsävningar och bedriver all slags orenhet och får aldrig nog. Ni däremot har verkligen lärt känna Kristus sådan han är. Ni har fått höra honom förkunnas och blivit undervisade i honom enligt den sanning som finns hos Jesus. Ni har lämnat ert förra liv och lagt av den gamla människan som går under, bedragen av sina begär, och ni förnyas nu till ande och sinne. Ni har iklätt er den nya människan, som är skapad till likhet med Gud, i sann rättfärdighet och helighet (Ef 4:14-24).

Det är underbart att det finns en motpol i dessa dystra tider, när vi förlorar orienteringen den ena gången efter den andra och slås av häpnad inför vad de här människorna som är bedragare kan hitta på, och varför de gör det. Jag har inte för avsikt att i alla detaljer visa på vad New Age står för, men jag vill i skenet av Guds ord ändå försöka visa på att det finns inkörsportar för

I Matteusevangeliet kapitel 24, finner vi att Jesus talar om den tid som vi nu lever i:

När Jesus sedan satt på Oljeberget och lärjungarna var ensamma med honom, gick de fram till honom och frågade: "Säg oss: När skall detta ske, och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?" Jesus svarade dem: "Se till att ingen bedrar er. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall leda många vilse. Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig. Se då till att ni inte blir skrämde. Ty detta måste hända, men därmed har slutet ännu inte kommit. Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och jordbävningar på den ena platsen efter den andra. Men allt detta är bara början på 'födslovåndorna'.

Då skall man utlämna er till att misshandlas och dödas, och ni kommer att bli hatade av alla folk för mitt namns skull. Och då skall många komma på fall, och de skall förråda varandra och hata varandra. Många falska profeter skall träda fram och bedra många. Och eftersom laglösheten tilltar, kommer kärleken att svalna hos de flesta. Men den som håller ut intill slutet skall bli frälst. Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet komma (Matt 24:3-14).

Jag läser också ifrån Paulus första brev till Timoteus, där han varnar sin medarbetare:

Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer somliga att avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror. De kommer att förledas av hycklare och lögnare, som är brännmärkta i sina samveten (1 Tim 4:1-2).

dess främmande läror och min förhoppning är att väcka intresset hos dig så att du börjar forska själv. Inte för kunskapens skull, men om du gör det i ljuset av Guds ord så kommer du att finna att du lever i en högst märklig och spännande tid.

New Age är ett tidstecken.

Jag menar att vi har hunnit så långt nu i människans tidsålder, så att vi kan se hur den här anden tar sig allt mer tydliga uttryck. Det är *antikrists ande*. Anti betyder inte alltid mot. Det betyder lika ofta istället för. När det gäller New Age är det viktigt att forska och gräva i rötterna. New Age har sitt ursprung i österlandets avgudaväsen och det var när Guds folk hemföll till sådant, som Guds vrede väcktes.

Buddhismen.

Österlandets religioner, ja där har vi buddhismen och som överskrift för buddhismen skulle jag vilja säga "inget hopp". Du kommer att förstå så småningom.

Buddha säger att allt är gud. Han säger också att gud är allt. Men människosynen; det finns inget jag. Inget ego. Ingen själ. Man ska döda alla känslor, inte älska någon, medkänsla räcker, och livet är en illusion. Alla kommer till helvetet. Det finns 18 stycken helveten, varma eller kalla. Och efter att man har varit i sitt helvete en viss tid så kan man uppstå, men till vad? Jo, det beror på din karma, hur mycket gott du har gjort medan du levde på jorden. Du kan nämligen uppstå till ett djur, eller ett träd. Du kan uppstå till en människa av någon rang, en fattig tiggare, eller till någon högt stående om du har en väldigt god karma. Du kan uppstå till en gud, eller en halvgud, eller som Tibets vilddä gudar. Om du uppnår Brahman, då behöver du inte återfödas. Buddha säger att det finns ingen gud skild från världen och det finns ingen värld skild från gud, men det är också så att i buddhismen så har dödsgudinnan Mara hela världen i sin hand.

Det buddhismen handlar om är att få kontakt med och utnyttja de osynliga energierna. De kan kontaktas genom kroppsliga rörelser, genom mantran; att man oupphörligt repeterar lyckoord eller vad det nu må vara. *Vi har små yogavarianter i Tai chi och Qigong.* Detta, Tai Chi och Qigong, det praktiseras i ganska många kyrkor och församlingar.

Mindfulness.

Det är en urgammal visdom ur buddhistisk andlighet. Är det vad vi vill ha i våra församlingar? En urgammal visdom ur buddhistisk andlighet? Vill vi komma i kontakt med osynliga energier? Sveriges kristna råd propagerar för meditation.

Då vill jag berätta om en kvinna som heter Helena Nilsson. Hennes väg in i New Age var genom att hon gick till biblioteket och lånade en bok om meditation. Det finns väldiga snaror i detta som gemene man inte känner till, och som ingen varnar för. Det är väl fint med meditation? Många använder det uttrycket lite vårdslöst tycker

jag. Man talar om meditation i kristna sammanhang, men meditation, det är någonting annat, och det är en fallgrop för den som inte är vaken för faran. Helena Nilsson blev fångad av New Age och hon var i detta i sex långa år innan hon fick möta Jesus i befrielse.

Protestantiska och katolska kyrkor förespråkar detta, av det skälet att man vill finna en gemensam andlighet. Man talar om kristen yoga. Då skrattar hinduerna, för de vet att det gäller en helt annan andevärld. Det finns ingen kristen yoga. Det är en helt annan andevärld. En buddhistisk meditation går ut på att stoppa all intellektuell funktion. Tömma sig. Slå sönder all kunskap, all erfarenhet. Det leder till olösliga gåtor och en övertygelse om att allt är illusioner.

Jag tänker på när Jesus talar om den här anden som har blivit utdriven ifrån sitt bo i en människa - och som går åstad och finner sju andra andar, som han tar med sig därför att boet står fejat och prytt och rent. Att tömma sig kan betyda att det är fri ingång för andra andar än vad vi egentligen vill ska bo i oss.

monier här i Sverige, vid ett besök.

Den här ohelige anden ger dig mandat att utdela välsignelser eller förbannelser. Slutligen är ormen uppe i *hjässan*, och där möts gudarna Kali och Shiva i ett samlag. Du är vid målet, upplyst och gudomlig. Nu kan du gå ut och vara ingenting.

Buddhismen säger att det har förekommit ett ras i tillvaron och vi måste ta oss upp igen och det gör vi via yoga. Rörelserna är designade för att utlösa krafterna. Det finns någonting som heter *kundaliniyoga*, något som heter *kundalinikraft*, något som heter *kundaliniresning*. Då har ormen gått igenom alla chakran upp i huvudet. Detta tillstånd är obotligt, det kallas i österns länder för *den kinesiska sjukan*, där människorna går in i psykos, får svåra psykiska besvär och ingen har något bot för detta.

Avslappning säger man att man vill ha, men om du lyssnar på vad yoga är för någonting så förmodar jag att du tackar nej. Jag hoppas det.

Jag vill påminna om att Gud vår Skapare, beredde en möjlighet till avslappning.

Vidare läser vi från Jakobs brev 2:19:

"Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Också de onda andarna tror det, och bävar."

Vi fortsätter att läsa i Andra Petrus brev 2:4:

Ty Gud skonade inte de änglar som hade syndat utan kastade dem i avgrunden och överlämnade dem åt mörker och kedjor, för att de skulle hållas i förvar till domen. Han skonade inte heller den gamla världen men bevarade Noa, rättfärdighetens förkunnare.

Så slår vi upp Matteusevangeliet 8:28:

När Jesus kom över till gadareernas område på andra sidan sjön, kom två besatta emot honom ut från gravarna. De var så våldsamma att ingen kunde ta sig fram på den vägen. Nu skrek de: "Vad har vi med dig att göra, du Guds Son? Har du kommit hit för att plåga oss i förtid?" Ett gott stycke därifrån gick en stor svinhjord och betade. De onda andarna bad honom: "Om du driver ut oss, skicka oss då in i svin-

Protestantiska och katolska kyrkor förespråkar meditation, av det skälet Då skrattar hinduerna, för de vet att det gäller en helt annan andevärld.

Yoga.

Yogas slutmål är att upptäcka att man inte är någon. Att uppgå i nirvana som ett ingenting. Yogakraften ska vandra genom kroppen i sex steg. Mellan dessa steg finns det chakran och i dessa befinner sig betjänter, två andar per chakra. Man börjar längst ner, energin som finns i ryggslutet, i sätet. Det kallas för *jorden*, drömmen om det goda. Det är sexuella riter som utlöser kraften, ofta grymma och perversa. Steg två, när den här ormen börjar vandra uppåt i kroppen, det är kroppsvätskorna, *blodet*. Nummer tre är *elden, känslorna*, och det finns i mellangärdet säger man. Steg fyra, *luften*, det är andningen som man manipulerar, så att du lägger dig i händerna på gudar. Frågan är vilka gudar? Sedan är det *strupen*, så kommer du till *pannan* som också kallas för det tredje ögat. Där kan man få *handpåläggning av en guru så att man får en ohelig ande*. Det sägs att Dalai Lama har tjänstgjort i sådana cere-

Han sa; tänk på vilodagen så att du helgar den! Jag vill påminna om att varje religion har sin aspirant till världsledare. New Age är den som ivrar genom Planen. Islam väntar på en Imam. Hinduerna väntar på Krishna. Buddhister väntar på den femte buddhan, som heter Maitreya och som ska göra stora tecken och under. Detta är ett tungt budskap, en varning i denna tid.

New Age - den kamouflerade ondskan.

Det är omöjligt att tala om New Age utan att tala om den onda andevärlden. Talet om den onda andevärlden har varit ganska överbetonat i vissa sammanhang, dock hör det hemma i den bibliska undervisningen. Vi läser i Markus 1:24-25:

"Vad har vi med dig att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att fördärva oss? Jag vet vem du är, du Guds Helige." Men Jesus sade strängt till anden: "Tig och far ut ur honom!"

hjorden." Han sade till dem: "Far i väg!" Då kom de onda andarna ut och for in i svinen. Och hela hjorden störtade utför branten ner i sjön och omkom i vattnet.

Nu går vi till Efesierbrevet 2:2:

Tidigare levde ni i dem på den här världens vis och följde härskaren över luftens välde, den ande som nu är verksam i olydnadens söner.

Kolossierbrevet 2:15:

Han har klätt av väldena och makterna och förevisat dem offentligt, när han på korset triumferade över dem.

Det här är några väl valda bibelställen som låter oss förstå något av vad de onda andar är. Vi kan se att de talar och vi kan se att de tror. De har förnuft och de har vilja. Men de tillhör en osynlig värld, dit de blev kastade när de valde att följa Lucifer i hans fall. Deras förnuft, skulle man kunna säga,

överstiger många gånger människans för att från början var de goda änglar, men de förvisades till en skuggtillvaro, borta från Gud. Med sig själva som centrum och mål.

Efter sitt medvetna uppror mot Gud, har de blivit onda. De uppehåller sig tillsammans med Satan, de ondas furste, hövdingen över luftens makt i himlarymderna. Men de önskar att få bo i människor. Vi ser också i det här sammanhanget när Jesus låter dem fara ut i svinen, att de hellre vill bosätta sig i ett djur än att vara hemlösa, utan hus. Det orkade inte svinen med, så vi ska aldrig behöva rädas att möta djur med någon ond ande i. Människor kan härbärgera onda makter, så icke djuren.

Men detta har mycket med New Ages kamouflerade ondska att göra. När du möter New Age så ser du inte en uppenbar ondska, men du måste lära känna vilken ande det handlar om. Och man kan fråga, hur kan en välsignelse förbytas? Byta ansikte och karaktär?

Då tänker jag på Markus 4:32, där vi läser om senapskornet:

Herre, visst sådde du god säd i din åker? Varifrån har då ogräset kommit? Han svarade: En ovän har gjort det. Tjänarna frågade honom: Vill du att vi skall gå och samla ihop det? Nej, svarade han, om ni rensar bort ogräset, kan ni på samma gång rycka upp vetet. Låt båda växa tillsammans fram till skörden. Och när skördetiden är inne, skall jag säga till skördemännen: Samla först ihop ogräset och bind det i knippen som skall brännas upp, men vetet skall ni samla in i min loge" (Matt 13:24-30).

Det här är också ett exempel på ett område som börjar med god växt, men som på grund av en fiendes agerande kommer att bära ogräs, tistel och törnen.

Vad vill jag ha sagt med detta? Jo, New Age försöker efterlikna kristendomen, och New Ages tankar smyger sig in där det goda är ursprungligt, men där det blir uppblandat och blir någonting helt annat. Istället för! Uppenbarelsboken talar om den stora skökan, men redan i Första Korintierbrevet 6 varnar Paulus för skökoväsendet. Han skriver:

bort till en öken. Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött vilddjur, som var fullt med hädiska namn och hade sju huvuden och tio horn. Kvinnan var klädd i purpur och scharlakän och smyckad med guld, ädelstenar och pärlor. I handen hade hon en guldbägare, full av skändligheter och smuts från hennes otukt. På hennes panna var skrivet ett namn, en hemlighet: det stora Babylon, modern till skökorna och skändligheterna på jorden. Och jag såg att kvinnan var berusad av de heligas blod, av Jesu vittnens blod. Och när jag såg henne blev jag mycket förundrad.

Här är det frågan om en maktfaktor i den sista tiden. En maktfaktor som har sin upprinnelse i ormens övertalande förmåga i Edens lustgård en gång. Jag har velat att under de här studierna visa på vilken ande det är, varifrån den emanerar och var den kommer att hamna. Nu är vi alltså framme i bibelns sista bok och vi läser ur det artonde kapitlet:

Och han ropade med stark röst och sade: "Fallet, fallet är det stora Babylon!

et att man vill finna en gemensam andlighet. Man talar om kristen yoga. värld. Det finns ingen kristen yoga. Det är en helt annan andevärld.

Men när det har blivit sått, växer det upp och blir större än alla köksväxter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.

Senapskornet är alltså en köksväxt, med en given plats och ett givet användningsområde, men när det växer upp till ett stort träd, då har det perverterat och blir ett tillhåll för himmelens alla fåglar. Det var någonting, som inte alls varit meningfullt. Vi kan också läsa i Matteus 13, ett annat sådant här märkligt bibelställe, där det handlar om hur det som var gott plötsligt ändrar karaktär:

En annan liknelse framställde han för dem: "Himmelriket är likt en man som sådde god säd i sin åker. Men då folket sov, kom hans ovän och sådde ogräs mitt ibland vetet och gick sedan sin väg. När nu säden sköt upp och gick i ax, visade sig också ogräset. Då gick tjänarna till sin herre och sade:

Vet ni inte att era kroppar är Kristi lemmar? Skall jag ta Kristi lemmar och göra dem till en skökas lemmar? Nej, naturligtvis inte! Eller vet ni inte att den som förenar sig med en sköka är en kropp med henne?

Vad har då detta med New Age att göra? "Era kroppar är Kristi lemmar." Skulle vi då ta Kristi lemmar till att utöva de här kroppsliga rörelserna som skapar kontakt med en främmande andevärld?

Vi läser också i Uppenbarelsboken 17:1-6:

En av de sju änglarna med de sju skålarna kom och talade till mig och sade: "Kom, jag skall visa dig domen över den stora skökan som tronar på många vatten. Jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och dess invånare har blivit berusade av hennes otukts vin." I anden förde han mig då

Det har blivit en boning för onda andar, ett tillhåll för alla orena andar och ett näste för alla orena och avskyvärda fåglar. Ty av hennes otukts vredesvin har alla folk druckit, och jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom hennes omåttliga lyx."

Och jag hörde en annan röst från himlen säga: "Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor. Ty hennes synder har nått upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes brott (Upp 18:2-5).

Från Första Moseboken till Uppenbarelsboken ser vi hur trolösheten mot Gud fortplantar sig i generation efter generation. Bibeln är ett utmärkt exempel att läsa om man vill lära känna människans väg i livet och om man vill lära känna Gud. Jag rekommenderar att läsa hela bibeln för

att få med sig de gudomliga tankar som genomsyrar Skriften.

Vad var det som hände? Vad var det som gav den här trolösheten fotfäste så att skökan skulle kunna sälja sig? Vad hände i Babel där Noas sonson är med och bygger upp den första staden och människorna säger till varandra: nu ska vi ta oss upp till Gud!

I Första Moseboken 11 kan vi läsa om självförverkligandets intåg i mänskligheten. Det är människan som är i fokus, inte Gud. Det är antikrists ande, och det är New Ages ande. Det är en revolt mot Gud, men man försöker att *efterlikna kristendomen*. Anti betyder istället för.

Lägg märke till Uppenbarelseboken 18:5 Ty hennes synder har nått upp till himlen!

Den stora skökan är en världsomfattande andlig trolöshet, som har följt människan genom alla tider och bjudit sin berusande dryck. En blandning av allt slags avguderi och uppror! Men vad erbjuds i vår tid?

Jo, vi har New Age som säger så här: Gud är ljus och kärlek och ska ge fred och harmoni. Det finns ingen synd, du frälser dig själv. När du älskar totalt, då har du nått Kristusmedvetande. **Alice Bailey** (MR 5-2020) säger: Bryt ner kristendomen, för New Ages mål det är *en ny världsordning*. En stark ledare, Kristus Matreya kallas han ibland. En religion, en valuta. Det är målet för New Age.

Tre miljoner av det svenska folket har på ett eller annat sätt kontakt med New Age. Då kan det väl inte vara farligt? Man strävar mot samhällets omvandling. Det gör vi väl alla? Läran om "de sju bergen" som finns i en trosförsamlings variant har samma intention. Det finns en bibelöversättning med New Age-budskapet inblandat (The Message).

Vattumannen.

Här handlar det om maktfullkomlighet under alla påvar. Havsbottnens gud, det är alltså den nye världsledaren, Vattumannen. Vi läser Uppenbarelseboken 13:1:

Och jag såg ett vilddjur stiga upp ur havet.

Ja, där har du Vattumannen. Där har du

den här världshärskaren som New Age förfäktar ska stiga fram och som man väntar på. Hur kan troende människor byta till sig detta, istället för att vänta på Jesus Kristus som brudgum till sin brud?

Men det är det här ogräset som har blivit sätt i åkern och som växt upp och tagit sådan plats, så man kan inte längre förvänta sig det som är äkta, utan man är kanske nöjd med ett istället för, det vill säga ett anti. När du hör ordet anti, då tänker du på mot. Något som är anti, är mot. Men det kan också lika gärna vara den här smygande förförelsens istället för.

Under kung Hiskias regeringstid kommer den assyriske kungen med ett gott budskap till folket som är pressat av krig och underläge. Hiskia har sagt att Gud ska lösa problemet, men kungen i Assyrien säger:

Lyssna inte på Hiskia, för kungen i Assyrien säger: Gör upp i godo med mig och kom ut till mig, så skall ni få äta var och en av sin vinstock och av sitt

Sådant här förkunnas i många av våra fria väckelserörelser. Kristna rörelser av både den ena och det andra slaget har en teologi där människan ska bli gudomlig.

fikonträd och dricka var och en ur sin brunn, tills jag kommer och hämtar er till ett land som är likt ert eget, ett land med säd och vin, ett land med bröd och vingårdar, ett land med ädla olivträd och honung. Så skall ni få leva och inte dö. Men hör inte på Hiskia. Han vill förleda er när han säger: Herren skall rädda oss (2 Kon 18:31-32).

Detta är precis på kornet. New Age erbjuder oss den kärleksfulle guden. Ingen synd, utan allting är uppriktigt gott. De som är vilseförda och fångade i detta, de är uppriktiga i sin tro. För att allting är så likt.

De tror att de tjänar Gud. De har andar som mentorer. Det är demoner som avslöjar situationer och behov så därför är det också möjligt för de ockulta krafterna att göra under och tecken. Jag sa tidigare att Satan känner dig. De onda andarna är många gånger smartare än vad du är, därför kan också New Age göra under och tecken och Jesus varnar för den här tiden. Han säger att många ska komma i hans namn. Och om vi läser i Matteus 24:11 så finner vi att det är exakt det han säger:

Många falska profeter skall träda fram och bedra många.

Och vidare i Matteus 24:23-24:

Om någon då säger till er: Se här är Messias, eller: Där är han, så tro det inte. Ty falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra stora tecken och under för att om möjligt bedra även de utvalda.

Det finns alltså en stor risk att bli bedragen och vi lever i en tid, då det mesta är så uppblandat. Det är så nedsågade trösklar, så vi vet inte säkert längre vad som är vad. Vi behöver gå tillbaka och söka i Skriften och fråga efter de gamla vägarna!

Jag säger så här: se upp för självhjälpslitteraturen! Många har förts in på gungande mark genom att studera självhjälpslitteratur. Avsikten är nämligen inte att göra dig gott, utan att leda blicken bort från Gud. Horoskop och spådom triggas människans nyfikenhet, och lurar oss att tro att det finns hjälp att få.

Kom ihåg kung Saul i Första Samuelsboken 28. Här kan du läsa om hur han i sin villrådighet sökte en andebesvärjerska fastän han själv hade förbjudit allt sådant. Nu var han i kris och Samuel var död. Nu kände han behov av Samuel, efter någon som kunde förmedla Guds ord och så går han till den här andebesvärjerskan. Han klär ut sig, men hon ser naturligtvis vem han är. Hon förstår också vem han vill tala med så hon spelar med i den här seansen och ger besked som Saul inte alls tycker om. Det fanns ingen tröst att få.

Jag har mött många som deltar i seanser och ockulta lekar, för att det har ett underhållningsvärde. Eller man söker tröst. Det triggas fantasin och det kan upplevas spännande. Det finns kortspel av olika slag, ex-

empelvis tarotkort, men vi har också den vanliga spelkortsleken som alltid har varit en spådomsattiralj. Jag vill inte se en kortlek i mitt hem, för att jag vet att den representerar den här onda andevärlden.

Chockerande nog finns ämbetet Kristus också inom New Age. Jag kan inte undgå att nämna Latter Rain-rörelsen i det sammanhanget, som talar om Guds manifesterade söner, Kristi nya lärjungar, Kingdom Dominion. Man ser fram mot ankomsten av den kosmiska Kristus. Människan blir gudomliggjord och utgör därmed Kristi fulla närvaro på jorden. Vakna upp!

Sådant här förkunnas i många av våra fria väckelserörelser. Kristna rörelser av både det ena och det andra slaget har en teologi där människan ska bli gudomlig.

Jesus i New Age.

Vem är Jesus i New Age? Han är en man född i Palestina för flera tusen år sedan. Återfödd så många gånger att han nu är en slags mästare. Han lever nu i en sexhundraårig kropp i Palestina och under flera tusen år har han hjälpt Kristus att förbereda hans återkomst till Rom. Hans uppgift är att spara tid åt Kristus Matreja. Babylonisk blandning, kyrkorna transformeras, New Age förfäktar en världsvid synkretistisk religion.

Budet till Abraham en gång, det var: *Gå ut!* Lämna ditt sammanhang och gå mot det jag ska visa dig. Budet till Guds folk i den sista tiden, det är: *Gå ut* ifrån Babylon, så att ni inte blir delaktig i hennes synder. Herren hjälpe oss och bevara oss! Och det gör han när vi söker hans ansikte.

Vi läser från Hosea 4. Det är Herrens anklagelser mot Israel:

Hör Herrens ord, ni Israels barn! Ty Herren går till rätta med dem som bor i landet, eftersom ingen sanning och ingen kärlek och ingen kunskap om Gud finns i landet. Man svär och ljuger, mördar och stjälar och begår äktenskapsbrott. Man far våldsamt fram, och blodsdåd följer på blodsdåd. Därför sörjer landet, och allt som lever där tynar bort, både djuren på marken och fåglarna under himlen, till och med fiskarna i havet förgås. Ingen skall anklaga eller gå till rätta med någon annan. Ditt folk liknar dem som

anklagat en präst. Du skall komma på fall om dagen, också profeten skall komma på fall tillsammans med dig om natten. Också din mor skall jag förgöra. Mitt folk går under i brist på kunskap. Eftersom du har förkastat kunskap, skall också jag förkasta dig, så att du inte längre är min präst. Du glömde din Guds undervisning, därför skall också jag glömma dina barn. Ju fler de blev, desto mer syndade de mot mig, därför skall jag förvandla deras ära till skam. De lever av mitt folks synd och längtar efter folkets missgärning. Därför skall det gå prästen och folket lika. Jag skall straffa dem för deras vägar, och för deras gärningar skall jag vedergälla dem. De skall äta men inte bli mätta, bedriva otukt, men inte föröka sig, ty de har upphört att hålla sig till Herren. Otukt och vin, gammalt eller nytt, tar bort förståndet. Mitt folk frågar sin avgudabild av trä till råds och hämtar svar från sin stav, ty en otuktsande har fört dem vilse, så

I Johannes Uppenbarelse finner vi den stora skökan, som är mor till alla skökorna på jorden. Hon sitter och regerar över folk och riken, och hon har en guldbägare full av skändligheter och smuts från hennes otukt.

att de bedriver otukt och överger sin Gud. På bergens toppar offerar de, och på höjderna tänder de rökelse under ekar, popplar och terebinter, eftersom skuggan där är så behaglig. Så blir era döttrar skökor och era sonhustrur äktenskapsbryterskor. Jag kan inte straffa era döttrar för att de är skökor eller era sonhustrur för att de är äktenskapsbryterskor, ty männen går själva avsidet med horor och offerar med tem-

pelskökor. Och folket, som ingenting förstår, går under.

En förfärande beskrivning. En verklighetsbildning av vår tid. Då folket ingenting förstår, det är bristen på kunskap om Gud, som gör att man inte fattar någonting.

Men i Johannes Uppenbarelse, där finner vi den stora skökan, som är mor till alla skökorna på jorden. Hon sitter och regerar över folk och riken, och hon har en guldbägare full av skändligheter och smuts från hennes otukt. Ja, hemligheten med kvinnan och vilddjuret är alltså fiendskap mot Gud. Fiendskap mot Guds heliga ord. Fiendskap mot Guds folk. Fiendskap mot Guds församling och hon har en bägare. Den glänser som guld utanpå, men den innehåller ett förtärande bittert gift så att var och en som dricker av hennes bägare blir vilseförd. Och därför ropar ängeln med stark röst: gå ut ifrån henne så att ni inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor. Ta avstånd, sa Gud till Abraham en gång. Ta avstånd, säger ängeln i Uppenbarelseboken. Låt oss söka kunskap i Guds ord så att vi inte går förlorade, så att vi inte lockas att dricka av denna kalk som skökan erbjuder. Jag är medveten om att det finns många frågetecken i allt detta

Jag har försökt att här göra en sammanfattning i ämnet New Age i Bibelns Ljus. Jag börjar med att betona att New Age är antikrists ande. Ursprunget finner vi beskrivet i Jesaja 14 där Lucifer, som den morgonstjärna han en gång var, gör uppror: Jag vill stiga upp och göra mig till Gud.

Det är antikrists ande. Men det blir synligt i den här världen först i Edens lustgård. Det kan vi läsa om i Första Moseboken 3. Där är det ormen som konkret förleder Eva att ifrågasätta Guds ord. Det är antikrists ande.

Jesus säger i Lukas 10 att han såg vad som hände i himlen: "jag såg Satan kastas ner som en blixt från himlen." Det är alltså det som är antikrists ande, och vad är det då som har skett? Jo, människorna vänder sig bort ifrån Gud och New Age är den kamouflerade ondskan - löftet de fick, det var "ni blir som Gud" och resultatet blev döden och broderhatet. Sedan kan vi läsa i Första Moseboken 11 om aktiviteten på Si-

nears slätt där hela människoskaran tar sig för att bygga ett verk som ska nå ända upp till Gud. Vi stiger upp till Gud, det är antikrists ande. Resultatet blir främlingsfientlighet. Man känner inte varandras språk längre. Man kan inte förstå varandra, och detta tillsammans med det rådande broderhatet, blir en draksådd intill jordens yttersta gräns. Ondskans illgärningar, onda andars kraftgärningar, tecken och under. I Andra Korintierbrevet 11 kan vi läsa om hur Satan uppträder som rättfärdighetens tjänare.

I Matteus 7:15 säger Jesus:

akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Inte plockar man väl vindruvor från törnbuskar eller fikon från tistlar? Så bär varje gott träd god frukt, men ett dåligt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt. Ett träd som inte bär god frukt blir nerhugget och kastat i elden. Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt. Inte skall var och en som säger 'Herre, Herre' till mig, komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!

Kamouflerad ondska.

Det här är alltså den kamouflerade ondskan som åberopar Herren Jesu namn, men Jesus säger "jag har aldrig känt er". Det finns en skiljelinje som är oöverskridlig.

När det gäller onskans kraftgärningar och illgärningar så har jag sett det på nära håll i Klarälvdalen i Norra Värmland. Där fanns det en snickare vid namn **Sture Johansson** som blev ett medium. Han blev till att härbärgera en tretusenårig ande i sin kropp, en ande vid namn Ambres. Han gjorde kraftgärningar och han gjorde illgärningar. Människor vände sig till honom

för att få hjälp att ställa till problem för någon annan, en skörd som slog fel, men också för att få hjälp i något avseende, framgång i företaget etc. Han hävdar att New Age är frihet från dogmer. Då kommer jag omedelbart in på **Quimby** tankar. På 1800-talet gav han oss rätt så många direktiv om New Age, och i rakt nedstigande led kan vi följa predikanterna Kenyon och Hagin, (många med dem) och det är på så sätt vi är utsatta för den långa tillvänjningens strategi. Det finns ett ordspråk som säger "en groda ska koka sakta", och i vår kristenhet så har vi fallit offer för detta sakta kokande. En trosförkunnelse, som är direkt inspirerad av denne Quimby i rakt nedstigande led. Inspirerad av andar, och inte av Gud. Detta har vi sett och ser fortfarande i församlingarna Arken, Livets Ord och i alla avläggare som finns lite här och var. Låt oss avslöja och ta avstånd!

Det som är signifikativt för New Age är dess speciella mål. Nämligen en stark man som kan ta hand om världen och styra och lösa problemen. Men vi måste vara klar över att *New Age är ett tidstecken*. Jesus talar om det i Matteus 24. Paulus talar om det i sina brev till Timoteus. Han talar om den sista tiden då det ska komma villfarelser och då människor ska älska vällust mer än Gud. Det som hände, det var att man tog till sig österlandets väsende. Istället för att ära och tillbe den levande Guden, vände man ryggen mot allt det som Gud hade instiftat. I templet går man in genom en port från öster, där inne finns allt det heliga, skådebröden, vinet, brännoffertaret, nådastolen och Herrens ark.

Allt detta kan vi läsa om i Hesekiel 8, hur man vände ryggen till och så vände man sig mot Öster och började tillbe de österländska gudarna. Där kan du se hur vi hamnade i både buddhismens och hinduismens klor. Den snaran är väldigt uppenbar i New Age.

Tidstecken, sa jag. Om vi läser i Uppenbarelsebokens kapitel 13 och 17, så finner vi den stora skökan. Hon som har förvillat alla jordens folk, alla jordens kungar har hon bjudit att dricka ur sin bägare. Den här bägaren, som är en häxbrygd, en blandning av världens alla religioner och förföljelsen av Jesu kristna efterföljare. Det är en

stark dryck. Hon har supit kungarna fulla och hon härskar över stora vatten. Men i Uppenbarelseboken 13 finner vi hur New Ages vattuman stiger upp ur havet, ett odjur. Det är Antikrist. Den Antikrist som skökans uppgift var att bana väg för. Antikrist som finns med i alla dessa sammanblandningar, den falska karismatiska kristna mystiken är en utmärkt plattform för antikristlig ekumenik med både katolska kyrkan och trosrörelserna. New Age väntar på en världsomfattande religion utan gudar, men en stark man som kan ta Guds plats. *New Age är antikristligt*. New Age är mot Kristus.

Paulus skriver i Andra Tessonikerbrevet någonting som är ganska uppmuntrande. Där talar han om laglöshetens människa, hur den laglöse ska träda fram:

Låt ingen bedra er på något sätt. Ty först måste avfallet komma och laglöshetens människa, fördärvets son, öppet träda fram, motståndaren som förhåver sig över allt som kallas gud eller heligt, så att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud. (Jfr Jesaja 14, "Jag vill stiga upp och göra mig till Gud.")

Kommer ni inte ihåg att jag sade er detta, när jag ännu var hos er? Ni vet vad det är som nu håller honom tillbaka, så att han kan träda fram först när hans tid kommer (2 Tess 2:3-6).

Det är Guds församling som håller Antikrist tillbaka, och när det i Uppenbarelseboken 17 talas om vilddjuret, som ger de onda makt att regera som kungar, så är det bara under *en enda timme*. De behärskas av ett och samma sinne, och överlämnar sin makt och myndighet till vilddjuret.

Men vi känner honom som har trätt fram ur dödens rike efter ett fullbordat segerverk! Han kommer som segrare, och även om Antikrist och New Age och alla falska trosförkunnelser idag har väldig framgång, så vet vi att Jesus Kristus - *Han kommer!*

Därför är det vår stora uppgift att tala tydligt om villfarelsen och att predika det sanna evangeliet!

Lena Vidén - en Herrens tjänarinna har fått hembud

Lena var dotter till Maranataväckelsens pionjärer i övre Norrland, Östen och Gunvor Dahlberg, och döptes i Maranatas lokal i Skellefteå. Så snart Lena avslutat sin utbildning, flyttade hon ner till Stockholm, där hon var med på bibelskola och ivrigt engagerade sig i den storfamilj som först växte fram i Stockholm. Förutom församlingsarbetet med allt vad det innebar av evangelisation, möten, bibelskolor och konferenser, arbetade hon i köket på missionscentret Gamla Bro i Stockholm city, där församlingen hade en servering. Lena hade aldrig någon tanke på vidareutbildning och yrkeskarriär. För Lena var församlingen hela livets innehåll.

Så småningom kom hon att gifta sig med Robin Vidén, som också kom från troende hem, och hade valt att flytta till storfamiljsgemenskapen i Stockholm.

Tillsammans flyttade de till en ny storfamilj som växte fram i Ljungsbro, och där föddes ganska tätt de fyra första barnen.

När barnen kom i skolpliktig ålder, hade Robin och Lena inte tanke på något annat än att hemundervisa sina barn i församlingens Pilgrimsskolan. Och så blev det. Tack vare att de valt att leva i gemenskap tillsammans med andra barnfamiljer, så kunde de år efter år med stöd av varandra fortsätta hemundervisa sina barn.

Och barnen blev flera. Närmare bestämt åtta, och familjen hade flyttat till Stockholm. Robin ledde ofta möten med gott stöd av sin hustru Lena. Hon var aktivt med i församlingens möten – alltid redo att förmedla en levande sång direkt från sitt hjärta. Minnena från tillfällena då Lena med sin sång gav himmelsk atmosfär i mötena, är många.

Förutom tillvaron hemma med den rika barnaskaran, arbetade Lena också på Bällsta missionscenter med matlagning, och det var alltid så givande att gå in till köket för en kopp kaffe och prata med henne när hon lagade mat. Där i köket hos Lena odlades en varm, uppmuntrande och själavårdande gemenskap.

Det finns inga möjligheter att med rättvisa beskriva Lenas livsgärning, när hon nu fått hembud. Här har lyfts fram några små glimtar från hennes utgivande tjänst för att

hedra hennes minne, och komma ihåg vad hon som Herrens tjänarinna fått betyda för familj och församling. Vi tackar Gud för Lenas trogna och inspirerande föredöme.

Den samlade familjen satt vid hennes bädd och sjöng om det saliga evighetshoppet när hon hemförlovades. Lena somnade in till sången "Herren Jesus kommer hit igen".

– Stina Fridolfsson

*Mig nådde i natten ett bud.
Du Lena, min syster, gick hem till Gud.
Din kamp är slut
Nu vilar du ut.
När Jesus kommer, står vi upp
Ikläder oss vår härlighetskropp.
Och krönes som Jesu brud.
Lena, vi möts hemma hos Gud!
– Märta Berg Strömmare*

Vittnesbörd av Lena Vidén

Jag är så glad över att få vandra med Jesus. Ända sedan jag var barn har jag fått tillhöra honom och min önskan är att alla människor ska få höra om Jesus, han som är Vägen, Sanningen och Livet. Om du vandrar med honom så kan han alltid hjälpa dig, i livets alla situationer. Alla hamnar vi i svårigheter.

Jesus kan uppenbara sig för ditt hjärta och tala till dig. Han vill leda dig och hjälpa dig. För den som sätter sin tillit till honom har han gjort i ordning en plats, en stad, dit alla kan få komma. Det är något vi väntar på, vi som har upplevt Jesus. Vi vet att han kommer snart och hämtar alla dem som hör honom till. Det är så enkelt. Åkalla Jesu namn så är han där. Han är dig närmare än du tror.

*– Se på JESUS innebär att
tänka på Honom!*

*"Låt mig få höra om JESUS,
skriv på mitt hjärta vart ord ..."
heter det i sången.*

*Det är den rätta melodin för
oss alla som vill leva i centrum
av Guds vilja. Att se på JESUS
är livsnödvändigt!*

Text: Yngve Stenfelt

Ja, så har det blivit ett nytt år ännu en gång. Oskrivet bland oss människor, men med framtiden vilande i Guds mäktiga händer. Där får också vi vila i hans omsorg!

Jag körde bil genom Juda bergsöken och fick syn på en vägskylt som jag inte räknat med skulle finnas där: - varning för översvämning. Översvämning! Och här i öknen! Är det inte extremt torrt i öknen? Jo, men så inträffar detta förunderliga att det kan bli en så kraftfull vattenström så man kan drunkna mitt i öknen. Därför denna varningsskylt, och vi behöver beredskap inför oväntade händelser i denna omvälvande tid!

Hur skall vi då få denna beredskap och leva i den? Det handlar om att leva i verkligheten! Världen fylls av konspirationsteorier, den ena mer hårresande än den andra och människor dricker in dess förödande gift! Där de får ingång, för de bort ifrån JESUS, och splittrar oss från varandra förespeglande en högre insikt. Men en spade är fortfarande en spade!

Det profetiska ordets klarhet, som ett ljus

som lyser över en dyster vildmark, får inte skymmas av dessa orimligheter. Bibeln är rättesnöret, kompassen som ger rätt riktning i en förvirrad värld!

Vi lever i den verklighet som omgiver oss, men så finns det också en för oss osynlig verklighet - den himmelska! I denna verklighet intar JESUS hedersplatsen vid Faderns högra sida efter fullbordat försoningsverk! I den verklighet som omgiver oss här bör JESUS i allt vara den främste! Då finns den ingen plats för konspirationernas överkligheter! Verkligheten själv finnes hos Kristus! Det gäller att vara redo inför Jesu tillkommelse och under tiden tjäna honom här! Andligt nykter, vakande och bedjande!

"Varen därför ock I redo; ty i en stund
då I icke väntan det skall
Människosonen komma" (Matt 24:44).

Låt mig få ta fram själva livsnerven i biblisk kristendom: Se på JESUS! För att bli frälst är det nödvändigt att se på JESUS: "Se, Guds Lamm, som borttager världens synd!" (Joh 1:29). För att bli bevarad är det lika nödvändigt att se på JESUS:

"Alltså, då vi nu hava omkring oss en så stor hop av vittnen, må ock vi lägga av allt som är oss till hinder, och särskilt synden, som så hårt omsnärjer oss, och med uthållighet löpa framåt i den tävlingskamp som är oss förelagd. Och må vi därvid se på Jesus, trons hövding och fullkomnare, på honom, som i stället för att taga den glädje som låg framför honom, utstod korsets lidande och aktade smäleken för intet, och som nu sitter på högra sidan om Guds tron. Ja, på honom, som har utstått så mycken gensägelse av syndare, på honom mån I tänka, så att I icke tröttnen och uppgivens i edra själar" (Heb 12:1-3).

Se på JESUS innebär att tänka på Honom! "Låt mig få höra om JESUS, skriv på mitt hjärta vart ord ..." heter det i sången. Det är den rätta melodin för oss alla som vill leva i centrum av Guds vilja. Att se på JESUS är livsnödvändigt!

Guds Ande svävade över vattnet i begynnelsen och skapade förutsättningar för det liv som skulle ske när Gud sade och det vart. Den helige Ande blev utgjuten över allt kött på pingstdagen

Nådens & Bönens Ande

som en underbar uppfyllelse av Joels profetia. Andens uppgift var att bekläda lärjungarna med kraft för deras uppgift att predika evangelium för allt skapat. Påminnande dem om allt vad Jesus hade sagt och förhålliga honom. Och att låta världen få veta sanningen om synd, rättfärdighet och dom.

Så möter oss en förunderlig och helt underbar text i Hesekiel 37 om Israels upprättelse. En dal full av förtorkade ben, men med en profet som profeterar vad Gud bjuder honom. Detta sker i två omgångar! Mellan dessa två omgångar konstateras det att ingen Ande var ännu i dem! Det har givet mig klarhet och förståelse för Israels situation idag. Inte ännu! Men det kommer snart en dag då också Anden kommer in i dem.

Händelseförloppet är detta:

Först höres ett rassel och det blev gny och benen kommo åter tillhoppa så att det ena benet fogades till det andra. Detta under har vi fått bevittna i vår tid som ett av de mäktigaste tidstecken. Judarnas återkomst till Israels land!

Men så var det andra omgången! Vad så?

Profeten profeterar vad som bliver honom givet av Gud. "Så säger Herren, HERREN: Kom, du ande, från de fyra väderstrecken och blås på dessa dräpta, så att de åter bliva levande." Samme Ande som på pingstdagen blev utgjuten över allt kött får nu en ny uppgift i att blåsa liv i alla Israels barn. Från de fyra väderstrecken (över allt kött) blir den nu koncentrerad omkring Israels barn, att blåsa liv i dem. Vad har hänt? Andens livgivande funktion till församlingen har blivit fullbordad och bruden hemförlovad. Nu återstår Israels frälsning.

Då är det intressant att lägga märke till att den helige Ande får benämningen - Nådens och bönens Ande!

"Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta en nådens och bönens ande, så att de se upp till mig, och se vem de hava stungit. Och de skola hålla dödsklagan efter honom, såsom man håller dödsklagan efter ende sonen, och skola bittert sörja honom, såsom man sörjer sin förstfödde" (Sak 12:10).

Den helige Ande byter inte funktion, men

målgrupp! Här verkas ånger, omvändelse och liv som samme Ande verkat fram bland tusentals hedningar till frälsning och nu får de syn på JESUS! Helt underbart! Den helige Andes förberedelse fullbordas och hela Israel blir frälst på en enda dag!

"... jag skall utplåna detta lands missgärning på en enda dag" (Sak 3:9).

Så kommer JESUS på himmelens skyar!

"Ty för att I, mina bröder, icke skolen hålla eder själva för kloka, vill jag yppa för eder denna hemlighet: Förstockelse har drabbat en del av Israel och skall fortfara intill dess hedningarna i fulltalig skara hava kommit in; och så skall hela Israel bliva frälst, såsom det är skrivet: "Från Sion skall förlossaren komma, han skall skaffa bort all ogudaktighet från Jakob" (Rom 11:25-26).

Detta var apostlarna tydliga med. Jakob säger:

"Mina bröder, hören mig. Simeon har förtäljt huru Gud först så skickade, att han bland hedningarna fick ett folk som kunde kallas efter hans namn. Därmed

stämmer ock överens vad profeterna hava talat; ty så är skrivet: "Därefter skall jag komma tillbaka och åter bygga upp Davids förfallna hydda; ja, dess ruiner skall jag bygga upp och så upprätta den igen, för att ock övriga människor skola söka Herren, alla hedningar som hava uppkallats efter mitt namn. Så säger Herren, han som skall göra detta, såsom han ock har vetat det förut av evighet" (Apg 15:13-18).

Är det då någon skillnad på den frälsning vi av nåd fått uppleva och den frälsning hela Israel kommer att få uppleva? Nej! Det är samma underbara frälsning som JESUS vann åt oss och åt dem på Golgata, då han gav sitt liv som ett fullkomligt offer en gång för alla.

Så kommer jag nu till det allvarliga nuläget. För Israel innebär detta att ingen ande är ännu i dem. De utför aborter, detta folk som höll på att utrotas gör sig nu själva skyldiga till denna fruktansvärda synd - att ge sig på det svagaste av det svaga, fostret i mors liv! Tel Aviv må anses som homohuvudstad i världen, trots att Sodoms ödeläggelse har ägt rum inom landets gränser. Vi blev inspärrade ett par dagar på vårt hotell i Netanjas centrum med bilen på grund av en festival som hölls på torget för några få år sedan. Första dagen var det barnens dag, då de helt oskyldigt hade klätt ut sig som änglar, keldjur och blommor som nu barn kan finna på. Dagen efter var det ungdomarnas tur och helt skrämmande hade de klätt ut sig som djävlar, drakar och andra ockulta. Och musiken dånade med sina avgrundstoner. Man blev beklämd! Kan nu allt detta gå obemärkt förbi utan att Gud gör något? Knappast! Därför är det angeläget att låta nådens och bönens Ande gripa oss och bedja för dem. Nöden kan bli fruktansvärd innan de blir frälsta, den frälsning jag skrivit om ovan. Och ändå har jag inte nämnt om hur alla folk skall resa sig upp mot Jerusalem. Vi kan förstå att det finns all anledning att bedja för dem. Slutmålet står fast men vägen dit kan bli fruktansvärt plågsam. Det profetiska ordet är inte en obemärkt, automatisk händelsekedja utan snarare en lidandets väg till seger. I dessa

födelslovåndor som vi nu lever i är det viktigare än någonsin att ha en levande förbindelse med Gud i bönen.

I den pandemi vi genomlever så har mycket fått stängas ned. En del nedstängningar av världsliga ting har bara fröjdat mitt hjärta, men naturligtvis varit påfrestande för världens barn och dess nöjen. Många kristna förfasar sig över stängda kyrkor. Men min vän! Vi har en öppning som de andra saknar - uppåt och hemåt! Himlen kan ingen farsot stänga! Det har varit så levande för mig med denna öppning i en nedstängd tid. Tänk dig, Gud hör min röst och min bön! Ordet från mina läppar och hjärta når högsta ort, förbi planeter, solsystem och stjärneverldar, utan att uppfångas av något svart hål, och vad mera är, utan att förhindras av onskans andemakter i himlarymderna. Och ännu mer, förrän ett ord är på min tunga, se så känner han det till fullo! Vilken tillgång! Vilken förmån!

Här får vi, och det är ytterst angeläget, bära fram, ja lyfta upp böneämnen för vår samtid och framtiden. Med tacksamhet för hans välgärningar i det förflutna, under på under, får vi i tacksägelse och lovprisning upphöja Jesu underbara namn och erfara att han som är densamme igår, är densamme idag och i evighet!

Så kommer vi då till böneämnena. Här finns tre sätt på vilka de blir oss givna. För det första: Det som jag ser med egna ögon och får lagt på mitt hjärta att bedja för. För det andra: Det som andra omtalar för mig och som jag får ta till mig att bedja för. För det tredje: Det som Gud uppenbarar för mig om att här gäller det att bedja. Alla tre är lika värdefulla!

Vi beder för människor med namns nämnande och har vi glömt namnet så kommer Gud ihåg det och vet vem vi menar. Men det har också blivit angeläget att i denna tid bedja för skarorna utan hopp och utan Gud i världen. Jesus ömkade sig över folkskarorna som var illa medfarna som får utan herde. Har han fått beröra också våra hjärtan på detta område? Eller är det bara en grå massa för oss? Människor som ligger och svävar

mellan liv och död behöver våra förböner! Kanske skall de få ett ögonblick av nåd och mottaga JESUS på det sista. Någon kommer att gripa anledningen och få del i frälsningens under, det är jag övertygad om. Varför skulle Gud annars lägga nöd på våra hjärtan för dessa?

Jag har ovan talat om den oerhörda funktion nådens och bönens Ande har. Vilken kraft! Vilken styrka! Vi är alla svaga människor beroende av Guds nåd i alla avseenden. Det har Gud tagit med i beräkningen på sitt eget underbara sätt genom att lägga sin skatt i lerkärlet.

"Men denna skatt hava vi i lerkärl, för att den översvinnliga kraften skall befinnas vara Guds och icke något som kommer från oss" (2 Kor 4:7).

Låt mig avsluta med slutstenens framförande under jubelrop i Sakarja 4:1-7:

"Sedan blev jag av ängeln som talade med mig åter uppväckt, likasom när någon väckes ur sömnen. Och han sade till mig: »Vad ser du?» Jag svarade: »Jag ser en ljusstake, alltigenom av guld, med sin oljeskål ovanpå och med sina sju lampor; och sju rör gå till de särskilda lamporna därovanpå. Och två olivträd sträcka sig över den, ett på högra sidan om skålen och ett på vänstra.» Sedan frågade jag och sade till ängeln som talade med mig: »Vad betyda dessa ting, min herre?» Men ängeln som talade med mig svarade och sade till mig: »Förstår du då icke vad de betyda?» Jag svarade: »Nej, min herre.» Då talade han och sade till mig: »Detta är HERRENS ord till Serubbabel: Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger HERREN Sebaot. Vilket du än må vara, du stora berg som reser dig mot Serubbabel, så skall du ändå förvandlas till jämn mark. Ty han skall få föra fram slutstenen under jubelrop: 'Nåd, nåd må vila över den!'"

Må nådens och bönens Ande gripa oss alla i denna sena, omvälvande tid! Den Ande som jämnar vägen, övervinner hindren och visar på JESUS och hans frälsning!

Fortsätt att bedja och offra för den yttre missionen

Dominikanska republiken

I Palavé samlas syskonen under försiktighet till bön i den mån det är tillåtet. Med glädje tog de emot hjälpen inför julen. Vi fortsätter att underhålla behövan- de familjer och ensamstående med peng- ar till mat och mediciner då vi vet hur svårt de har det; papperslösa och även ar- betslösa på grund av covid19.

Ukraina

Den hjälp som församlingen förmedlade till Ukraina kom många till del. Vasily Muravitsky skriver: Vi tackar er av hjärtat för att ni deltagit i vår satsning för föräldralösa, änkor och ensamstående. Vi är glada att vi med er hjälp kan utföra ett gott verk. Må Herren välsigna och gengälda er för er goda vilja.

Kuba

Från Guantanamo nås vi av rapporter om hur fångar tagit emot Jesus, en frukt efter makarna Ramón och Adyas tid i fängelset. Även deras barn, Ruth och Joél, har fått många uppmuntrande brev från världens alla hörn. Vi fortsätter att bedja för familjen Rigal och deras kamp för evangelium på Kuba.

För gåvor: Swish 123 155 15 71, Plusgiro 44 10 05 - 6

MIDNATTSROPET FÖRLAG

Böcker av Arne Imsen

Pris

I världen men icke av världen	39 kr
Vedergäll Babylon	39 kr
Elden får inte slockna	99 kr
Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian	20 kr
MARANATA - Du vår Herre kom!	19 kr
Guds rike	39 kr
Fruktad frihet	19 kr
Fortsätt kampen	59 kr
Kärleksfull aga eller kränkande misshandel	20 kr
Rättfärdighet från Gud	59 kr
Bannlyst frihet	39 kr
Från död till liv	39 kr

Böcker av Stig Andreasson

Katolicismen i Bibelns och historiens ljus	39 kr
Sakramentalismen i sökarljuset	39 kr
Nya trender och gamla stigar	39 kr
Europamisjon gjennom 60 år	39 kr

Övriga författare

På Ordets grund, av Tage Johansson	59 kr
En stor hemlighet, av Gertrud Johansson	39 kr
Särlaregn (Maranatafolkets sångbok)	150 kr
Ben av hans ben, av F. J. Huegel	50 kr

För att beställa:

www.midnattsropet.se/forlaget

forlaget@midnattsropet.se

070 201 60 20 (Frakt tillkommer)

De svarade JA på kallelsen

Författare: Stefan Dahlberg

Följ med på en spännande tidsresa och möt 24 gudsmän och kvinnor som tjänade Gud på olika områden och platser under arton- och nitton- hundralet. Fattigdom, lidande och förföljelse hindrade inte dem att fullfölja sin kallelse.

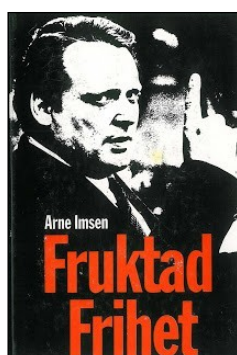
89 kr (e-bok / ljudbok 40 kr)

MARANATA – Du vår Herre kom!

Arne Imsen var genom sin profetiska vision och förkunnelse den som gav maranataväckelsen in- riktning och konkretion. Under de sista åren av sitt liv formulerade han i skrift något av marana- tabudskapets kärna. I boken presenteras de kän- netecken som genom alla tider präglade dem som älskar Jesus och hans tillkommelse.

Jubileumspris: 19 kr

Jubileumspris: 19 kr

Fruktad Frihet

Arne Imsen skriver från centrum av väckelsen om "preludierna till den tjutande stormvind som dragit fram över landet".

Ur första kapitlet: "Då maranataväckelsen bröt fram för omkring tio år sedan, hade den sin för- historia. - - Tyvärr fick denna väckelsevåg ett internt motstånd av sådan omfattning och styr- ka, att den berövades alla möjligheter att förbli- vande hejda de uppenbara sekulariseringsten- denserna inom pingströrelsen."

Midnattsropet 60 år

"Världen var inte värdig att ta emot dem"

Vi lever i en kristendomsfientlig värld. Den internationella missionsorganisationen Open Doors listar varje år de 50 länder i världen där det är som farligast att leva som kristen.

De förföljda svarar inte med hat och våld. Istället ber de för sina förföljare, på det sätt Jesus själv gjorde. Även den kristna församlingens första martyrer visade på kraften i evangelium då han samtidigt som stenarna haglade över honom bad: "Herre, ställ dem inte till svars för denna synd!"

Jesus sa: "Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör bär det rik frukt."

Vi presenterar här några av de länder där troende syskon lider svårt för Jesu skull.

En broder som satt fängslad i Eritrea för sin tro på Jesus sa: "Evangeliet kan inte fängslas!"

NORDKOREA

Folkmängd: 25,8 miljoner

Antal kristna: 400 000

Att bli påkommen som kristen innebär omedelbar dödsdom eller att bli förd till ett arbetsläger som politisk förbrytare. Få kristna tar sig därifrån levande. Kim-Jong-Un har utvidgat systemet för fångläger och uppskattningsvis finns det mellan 50 000 och 70 000 kristna fängslade. Den familj som visar på någon som helst koppling till kristendom utsätts direkt för förföljelse. Föräldrar vågar inte berätta för sina barn om sin tro, av rädsla för att avslöjas och därmed straffas.

AFGHANISTAN

Folkmängd: 38,1 miljoner

Antal kristna: Ett fåtal

Det är omöjligt att leva öppet som kristen. Att lämna islam anses vara en skam och konvertiter måste fly från landet eller dödas. IS och talibaner har fortsatt starkt grepp om lan-

det. Alla kristna är extremt utsatta för förföljelse och lever under hot om att dödas, torteras, fängslas och uteslutas ur samhället. Kvinnor utsätts för alla former av fysiska övergrepp. Om deras tro upptäcks kan de bli sålda till slaveri eller prostitution.

SOMALIA

Folkmängd: 16,1 miljoner

Antal kristna: Några hundra

Om någon somalier misstänks ha konverterat till kristendom blir denne trakasserad, hotad eller dödad av familj, klan eller samhälle. Kristna med muslimsk bakgrund utgör en måltavla för al-Shabab, en våldsam grupp som tillämpar Sharia som grund för att reglera alla delar av livet. Gruppen avrättar ofta kristna direkt då de upptäcks. Men kvinnor kan också tvingas att gifta sig med en islamistisk extremist, medan män kan tvingas leda islamiska böner och utföra islamiska ritualer offentligt.

INDIEN

Folkmängd: 1,38 miljarder

Antal kristna: 67,4 miljoner

Hinduextremister anser att alla indier ska vara hinduer, och att landet ska rensas från kristendom och islam. Kristna anklagas ofta för att följa "en främmande tro" och attackerar fysiskt, även med dödlig utgång. Om de inte överger sin kristna tro kan de frysas ut ur samhället, med förödande effekter på deras möjligheter att försörja sig.

Kristna diskrimineras ofta då nödhjälp ska delas ut. Kvinnor med hinduisk bakgrund kan ställas inför att välja mellan att hamna i fängelse, bli utstötta från sina familjer eller tvingas att gifta sig med en hinduisk man. Kvinnor som är daliter, längst ner på botten av det indiska kastsystemet, är extra sårbara för förföljelse av tre anledningar: för sin tro, sitt kön och sin status.

IRAN

Folkmängd: 83,6 miljoner

Antal kristna: 800 000

I islams namn plundras underjordiska församlingar och dess ledare döms till långa fängelsestraff för "brott mot nationens säkerhet". Kristna kvinnor utsätts för övergrepp. Våldtäkt är olagligt men för att åtala en förövare krävs fyra manliga och två kvinnliga vittnen, vilket i praktiken ger immunitet till dem som använder sexuellt våld för att förfölja kristna kvinnor.

*Be för våra förföljda syskon. Det finns många fler länder och platser att lyfta fram där Jesu lärjungar tvingas bära lidandets kors. Avslutar med ett ord av Jesus, allas vår uppdragsgivare:
Saliga är ni när människor hållnar och förföljer er och ljuger och säger allt möjligt ont om er för min skull. Gläd er och jubla, för er lön är stor i himlen.*

De som sår med tårar ska skörda med jubel (Ps 126:5).